EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 28.10.2014
COM(2014) 670 final

2014/0311 (NLE)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling, voor 2015, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de Uniewateren en, voor Unievaartuigen, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 779/2014 van de Raad

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

Motivering en doel

Alle verordeningen tot vaststelling van de vangstmogelijkheden moeten het bevissen van de bestanden beperken tot een niveau dat in overeenstemming is met de algemene doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB). Bij Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid ("basisverordening voor het GVB") zijn de doelstellingen voor de jaarlijkse voorstellen inzake vangst- en inspanningsbeperkingen vastgesteld die de ecologische, economische en sociale duurzaamheid van de Unievisserijen moeten garanderen.

De vangstmogelijkheden worden jaarlijks vastgesteld (die voor diepzeebestanden om de twee jaar). Dit staat de invoering van een langetermijnbeheer evenwel niet in de weg. De Unie heeft in dit verband aanzienlijke vooruitgang geboekt: de uit commercieel oogpunt belangrijkste bestanden vallen nu onder meerjarige beheersplannen. De jaarlijkse TAC's en maximale inspanningsniveaus moeten in overeenstemming zijn met die plannen.

Toepassingsgebied

Dit voorstel heeft betrekking op vangstmogelijkheden die de Unie autonoom vaststelt. Daarnaast omvat het vangstmogelijkheden die voortvloeien uit maatregelen die in het kader van multilaterale of bilaterale visserijovereenkomsten of processen zijn afgesproken. In zulke gevallen handelt de Unie op basis van een standpunt dat stoelt op haar eigen beleidsdoelstellingen en op wetenschappelijk advies. Het resultaat van dergelijke onderhandelingen impliceert dat de Unie ermee instemt verbintenissen ten aanzien van derde partijen aan te gaan. Wat de omzetting van dergelijke besluiten in het recht van de Unie betreft – aan de hand van het onderhavige voorstel – reikt de discretionaire bevoegdheid van de Unie bijgevolg niet veel verder dan wat over de interne verdeling onder de lidstaten wordt overeengekomen. Voor de interne verdeling geldt het beginsel van relatieve stabiliteit.

Dit voorstel betreft dus autonome Uniebestanden en daarnaast ook:

- Gedeelde bestanden, d.w.z. bestanden die gezamenlijk worden beheerd hetzij met Noorwegen in de Noordzee en het Skagerrak, hetzij in het kader van NEAFC-overeenkomsten tussen kuststaten (NEAFC: Visserijcommissie voor het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan.
- Vangstmogelijkheden die voortvloeien uit overeenkomsten in het kader van regionale organisaties voor visserijbeheer (ROVB's).

In dit voorstel is een aantal vangstmogelijkheden als "p.m." (pro memoria) aangegeven. Dit heeft te maken met het feit dat:

– het advies voor een aantal bestanden niet beschikbaar zal zijn op de datum waarop het voorstel zou moeten worden goedgekeurd, of

– bepaalde vangstbeperkingen en andere aanbevelingen van de betrokken ROVB's nog niet zijn vastgesteld omdat hun jaarvergadering nog niet heeft plaatsgevonden, of

– de cijfers voor bestanden in de wateren van Groenland en voor met Noorwegen en andere derde landen gedeelde of geruilde bestanden nog niet beschikbaar zijn omdat zij afhangen van de resultaten van het overleg met deze landen in november en december 2014.

Met het oog op de bescherming van het zeebaarsbestand in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan wordt een nieuwe reeks maatregelen voorgesteld. In juni 2014 heeft de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) wetenschappelijk advies uitgebracht over dit bestand, dat sinds 2012 snel achteruitgaat. Bovendien was het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV) van oordeel dat de bestaande nationale maatregelen ter bescherming van zeebaars door de bank genomen ondoeltreffend zijn gebleken. Zeebaars is een langzaam groeiende soort die laat geslachtsrijp wordt. De visserijsterfte voor deze soort ligt momenteel vier maal hoger dan de niveaus die overeenstemmen met de maximale duurzame opbrengst (MSY – maximum sustainable yield). Gezien de zorgwekkende toestand van dit bestand, dat misschien op het punt staat in te storten, worden vangstmogelijkheden voorgesteld in de vorm van visserijinspannings- en vangstbeperkingen die de voornaamste oorzaken van de visserijsterfte moeten aanpakken, namelijk de pelagische trawlvisserij en de recreatievisserij. In dit verband moet een bijlage IIE aan de voorgestelde verordening worden toegevoegd, aan de hand waarvan de lidstaten om informatie wordt verzocht.

Tot slot heeft het WTECV in 2014 het effect van beheersmaatregelen voor ansjovis in de Golf van Biskaje beoordeeld. Verandering van de beheersperiode in een normaal kalenderjaar van januari tot december – zo luidde de conclusie – leidt niet alleen tot een aanzienlijke beperking van het risico dat het bestand onder de veilige biomassaniveaus zakt, maar ook tot een geringe verhoging van de kwantiteit en de stabiliteit van de vangsten, in vergelijking met de huidige beheersperiode (van juli tot juni). Na overleg met Spanje, Frankrijk en de adviesraad voor de zuidwestelijke wateren (SWWAC – South Western Waters Advisory Council) hebben de belanghebbende partijen, zonder vooruit te lopen op eventuele maatregelen in het kader van toekomstige beheersplannen, hun voorkeur uitgesproken voor een ansjovis-TAC voor kalenderjaar 2015 op basis van een specifieke, door het WTECV beoordeelde optie waarbij het risico op instorten van het bestand kleiner is dan 5 %. Door uit te gaan van een kalenderjaar, zoals bij de meeste TAC's in de Atlantische Oceaan, zal bovendien de administratieve belasting die gepaard gaat met het beheer van dit bestand, worden verminderd. Op deze basis dient Verordening (EU) nr. 779/2014 van de Raad[1] te worden ingetrokken en dient tegelijkertijd een nieuwe TAC voor 2015 te worden ingevoerd voor het ansjovisbestand in de Golf van Biskaje. In afwachting van het vereiste wetenschappelijke advies in december 2014, wordt deze TAC in dit voorstel echter weergegeven als "p.m.".

Overzicht van de bestanden

Zoals te doen gebruikelijk heeft de Commissie in haar jaarlijkse Mededeling betreffende een raadpleging over de vangstmogelijkheden (COM(2014)388 final, hierna "de mededeling") een beeld geschetst van de situatie waarop de voorstellen inzake vangstmogelijkheden moeten worden afgestemd. De mededeling biedt een overzicht van de toestand van de bestanden op grond van de bevindingen van de in 2013 verstrekte wetenschappelijke adviezen. Het goede nieuws is dat van de bestanden waarvoor een volledige analyse beschikbaar is, het percentage dat boven een duurzaam niveau wordt bevist is afgenomen van 86 % in 2009 tot 41 % in 2014. Niettemin vallen er nog steeds zorgwekkende trends te signaleren. Zo is het aantal bestanden waarvoor het advies luidt dat de vangst tot het laagst mogelijke niveau moet worden teruggebracht, gestegen.

Op verzoek van de Commissie heeft de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) in juli zijn jaarlijks advies over de meeste door het onderhavige voorstel bestreken visbestanden uitgebracht. De ICES heeft rekening gehouden met de door de Commissie in haar mededeling gepresenteerde beleidsoriëntaties. Het WTECV heeft dit advies beoordeeld

[1] PB L 212 van 18.7.2014, blz. 1.

tijdens een bijeenkomst van de deskundigenwerkgroep en tijdens zijn plenaire zomervergadering.

Gegevens zijn essentieel voor de adviezen die deze twee instanties verstrekken; alleen bestanden waarvoor voldoende en betrouwbare gegevens beschikbaar zijn, kunnen volledig worden beoordeeld met het oog op schattingen van hun omvang en prognoses over hoe zij zullen reageren op de diverse exploitatiescenario's ("vangstopties"). Als voldoende gegevens beschikbaar zijn, kunnen de wetenschappelijke instanties ramingen van aanpassingen van de vangstmogelijkheden verschaffen waarmee het bestand de maximale duurzame opbrengst (MSY – maximum sustainable yield) zal bereiken. Het advies wordt dan "MSY-advies" genoemd. In andere gevallen passen de wetenschappelijke instanties de voorzorgsbenadering toe wanneer zij aanbevelingen betreffende het niveau van de vangstmogelijkheden formuleren. De methodiek die de ICES daarbij toepast, wordt toegelicht in ICES-publicaties betreffende het opstellen van adviezen met betrekking tot bestanden waarvoor slechts beperkte gegevens voorhanden zijn[2].

De belangrijkste groep voorgestelde TAC's is opgenomen in bijlage IA. In deze bijlage worden 151 TAC's vermeld voor bestanden die worden bevist in het Skagerrak, het Kattegat, de ICES-deelgebieden I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII en XIV, de EU-wateren van de CECAF en de wateren van Frans-Guyana. Van deze TAC's zijn er 12 het voorwerp van een MSY-advies. De overige vallen in de volgende categorieën:

- 12 TAC's worden voorgesteld overeenkomstig langetermijnbeheerstrategieën, bijvoorbeeld beheerplannen die voortvloeien uit specifieke vigerende GVB-verordeningen, nog niet aangenomen voorstellen van de Commissie betreffende beheerplannen of door adviesraden (AR's) voorgestelde beheerbenaderingen die volgens de wetenschappelijke adviesorganen in overeenstemming zijn met het voorzorgsbeginsel.
- 47 TAC's betreffen bestanden waarvoor weinig gegevens voorhanden zijn en waarvoor geen volledige beoordeling kon worden gegeven. Van deze laatste zijn er 26 die in het voorstel op het niveau van 2014 worden gehandhaafd, conform een gezamenlijke verklaring van de Raad en de Commissie dat de vangstmogelijkheden ongewijzigd zouden blijven tenzij uit wetenschappelijke adviezen zou blijken dat het bestand in kwestie aan het afnemen is. Aan deze beslissing ligt de overweging ten grondslag dat de meeste van deze bestanden als bijvangsten in gemengde visserijen worden gewogen en dat een wijziging van hun TAC's nauwelijks van invloed is op de ontwikkeling van hun toestand, terwijl herhaalde TAC-verlagingen kunnen leiden tot wettelijk verplichte teruggooi.
- De resterende TAC's worden in deze fase aangegeven als "p.m." (pro memoria) omdat het desbetreffende wetenschappelijke advies nog niet beschikbaar is, extra sociaal-economische informatie moet worden ingewacht of internationale onderhandelingen of overeenkomsten later dit jaar moeten worden afgerond (bijv. in het kader van bijeenkomsten van ROVB's). Voor deze bestanden zal het voorstel moeten worden bijgewerkt wanneer het advies/de informatie beschikbaar komt.

Alle voorgestelde vangstmogelijkheden zijn in overeenstemming met het wetenschappelijke advies dat de Commissie over de toestand van de bestanden heeft ontvangen en dat is gebruikt zoals aangegeven in de mededeling.

---

[2] Zie met name het document "General Context of ICES Advice", te raadplegen via deze link: http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2014/2014/1.2_Advice_basis_2014.pdf

Samenhang met andere beleidsgebieden en doelstellingen van de Unie

De voorgestelde maatregelen zijn opgesteld overeenkomstig de doelstellingen en de voorschriften van het gemeenschappelijk visserijbeleid en zijn in overeenstemming met het beleid van de Unie inzake duurzame ontwikkeling.

2. RESULTATEN VAN DE RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDE PARTIJEN EN EFFECTBEOORDELINGEN

Raadpleging van belanghebbende partijen

a) Wijze van raadpleging, belangrijkste geraadpleegde sectoren en algemeen profiel van de respondenten

Met betrekking tot de aanpak die de Commissie voor haar verschillende verordeningen tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voorstelt, heeft zij de belanghebbenden, met name via de adviesraden (AR's), en de lidstaten geraadpleegd op basis van haar mededeling over de vangstmogelijkheden voor 2015.

Daarnaast heeft de Commissie de richtsnoeren gevolgd van haar mededeling aan de Raad en het Europees Parlement "Verbetering van de raadpleging inzake het communautaire visserijbeheer" (COM(2006) 246 definitief), waarin de beginselen van het zogenoemde "frontloadingsproces" (vroegtijdige consultatie) zijn uiteengezet.

Voorts heeft de Commissie op 26 september een evenement voor belanghebbenden georganiseerd voor een presentatie en bespreking van de resultaten van het wetenschappelijke advies en de belangrijkste implicaties daarvan.

b) Samenvatting van de reacties en de manier waarop daarmee rekening is gehouden

De antwoorden op de bovengenoemde mededeling van de Commissie over de vangstmogelijkheden zijn een afspiegeling van de standpunten van de belanghebbenden over de evaluatie van de Commissie betreffende de visstand en de manier waarop een passende beheersmatige reactie kan worden gewaarborgd.

De PELAC (pelagic advisory council – pelagische adviesraad) in het bijzonder hoopte op vooruitgang bij de vaststelling van meerjarige beheerplannen en wees erop dat de betrokkenheid van niet-EU-landen het proces kan bemoeilijken. De PELAC vroeg de Commissie bovendien met aandrang om zijn plan voor haring in de Keltische Zee in aanmerking te nemen wanneer zij de betrokken TAC voor 2015 voorstelt. De PELAC vond het zorgwekkend dat in de mededeling slechts in vage termen aan de orde wordt gesteld hoe het streven naar de MSY-doelstelling na 2015 in bepaalde gerechtvaardigde gevallen kan worden vertraagd, en met name wie de noodzaak van de vertraging moet aantonen en hoe het proces in zijn werk zal gaan. Wat de op 1 januari 2015 in werking tredende aanlandingsverplichting voor pelagische visserijen betreft, vindt de PELAC dat de Commissie in haar mededeling uitvoeriger had moeten aangeven hoe de TAC's met het oog op de verrekening van de teruggooi zullen worden aangepast.

De adviesraad voor de zuidwestelijke wateren (SWWAC – South Western Waters AC) stond positief tegenover de duidelijkheid van de mededeling en met name de beschrijving van de methode volgens welke de Commissie haar voorstellen voor de TAC-niveaus van volgend jaar zal opstellen. De SWWAC wees er nogmaals op dat de visserijsterfte veeleer dan biomassa-indicatoren richtinggevend moeten zijn voor de follow-up van de MSY-niveaus. Volgens de SWWAC is het voor tong in de Golf van Biskaje en voor zuidelijke heek wellicht niet haalbaar om in 2015 het MSY-niveau te bereiken, gezien het ICES-advies voor deze twee bestanden. De SWWAC tekende hierbij aan geen methode te hebben ontwikkeld om te

beoordelen wanneer de MSY tot na 2015 kan worden uitgesteld op grond van sociaal-economische gevolgen. Tevens adviseerde de SWWAC om de aanlandingsverplichting in aanmerking te nemen bij het voorstellen van de TAC's. De adviesraad voor de noordwestelijke wateren (NWWAC – North Western Waters AC) is het ermee eens dat met betrekking tot de aanlandingsverplichting de beste beschikbare wetenschappelijke gegevens moeten worden gebruikt voor het bepalen van quota-aanpassingen. Dergelijke aanpassingen mogen het doel van het GVB, namelijk het MSY-niveau bereiken, echter niet doorkruisen. De adviesraad benadrukte ook dat economische gevolgen in aanmerking moeten worden genomen bij het vaststellen van vangstmogelijkheden. Voorts moeten beheersplannen worden ontwikkeld, aldus de adviesraad, die aangaf dit werk als een centraal thema in zijn eigen werkplanning te beschouwen. De NWWAC drong ook aan op uitvoerige raadpleging vooraleer beslissingen worden genomen over de toepassing van advies over gemengde visserijen.

Bijeenbrengen en benutten van deskundigheid

Wat de toegepaste methodiek betreft, heeft de Commissie – zoals al eerder vermeld – de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) en zijn Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV) geraadpleegd. De adviezen van de ICES zijn gebaseerd op een advieskader dat door de deskundigengroepen en besluitvormingsorganen van de ICES is ontwikkeld, en worden uitgebracht overeenkomstig het met de Commissie overeengekomen Memorandum van overeenstemming. Het WTECV brengt zijn adviezen uit op basis van de door de Commissie verstrekte taakomschrijving.

Het uiteindelijke doel is de bestanden op een niveau te brengen en/of te houden waarmee de maximale duurzame opbrengst (maximum sustainable yield – MSY) kan worden gehaald. Dit doel is uitdrukkelijk opgenomen in artikel 2, lid 2, van de nieuwe basisverordening voor het GVB, waar is bepaald dat dit exploitatieniveau *"indien mogelijk tegen 2015, en [...] uiterlijk 2020 [moet worden] verwezenlijkt"*. Dit sluit aan op de verbintenis die de Unie is aangegaan met betrekking tot de conclusies van de wereldtop over duurzame ontwikkeling (Johannesburg 2002) en het bijbehorende uitvoeringsplan. Zoals reeds is opgemerkt, is voor sommige bestanden reeds informatie over de maximale duurzame opbrengst beschikbaar. Tot deze bestanden behoren qua vangsthoeveelheden en handelswaarde zeer belangrijke bestanden zoals heek, kabeljauw, zeeduivels, tong, scharretongen, schelvis en langoustine.

Om het MSY-niveau te halen, kan het noodzakelijk zijn om in bepaalde gevallen de visserijsterftecijfers te verlagen en/of de vangsten te beperken. In deze context wordt voor dit voorstel gebruik gemaakt van de MSY-adviezen indien deze voorhanden zijn. Overeenkomstig de doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid stemt een TAC die op basis van het MSY-advies wordt voorgesteld, overeen met het niveau dat volgens dat advies borg zou staan voor de verwezenlijking van de MSY-doelstelling in 2015.Deze aanpak spoort met de beginselen die worden uiteengezet in de mededeling over de vangstmogelijkheden voor 2015.

Voor bestanden waarvoor weinig gegevens beschikbaar zijn, doen de wetenschappelijke adviesorganen aanbevelingen om de vangsten te verminderen, te handhaven of eventueel te verhogen. In veel gevallen hebben de ICES-adviezen daartoe kwantitatieve richtsnoeren opgeleverd, waarbij overeenkomstig de methodologie van de ICES en bij wijze van voorzorgsmaatregel wordt uitgegaan van een grenswaarde van 20 % voor de toename of vermindering van de vangst tussen twee opeenvolgende jaren. Bij de vaststelling van de voorgestelde TAC's is gebruik gemaakt van deze richtsnoeren. In gevallen waarin helemaal geen wetenschappelijk advies voorhanden was, is de voorzorgsbenadering gevolgd en zijn de TAC's dus bij wijze van voorzorgsmaatregel met 20 % verlaagd.

Voor sommige bestanden (voornamelijk wijdverspreide bestanden, haaien en roggen) wordt het advies in het najaar uitgebracht. Het onderhavige voorstel zal zo nodig moeten worden bijgewerkt zodra dit advies is ontvangen. Ten slotte is, zoals eerder opgemerkt, voor sommige bestanden het advies gebruikt om beheerplannen ten uitvoer te leggen.

Het ICES-advies wordt door het WTECV bevestigd en in een aantal gevallen nader uitgewerkt.

Wijze waarop het deskundigenadvies beschikbaar is gemaakt voor het publiek

Alle verslagen van het WTECV zijn beschikbaar op de website van DG MARE. Alle verslagen van de ICES zijn beschikbaar op de website van de ICES.

Effectbeoordeling

De werkingssfeer van de verordening inzake vangstmogelijkheden wordt omschreven in artikel 43, lid 3, van het Verdrag.

De Unie heeft een aantal meerjarige beheerplannen vastgesteld voor bestanden van essentieel economisch belang, zoals onder andere heek, kabeljauw, tong, schol en langoustine. Aan de goedkeuring van dergelijke plannen moet een effectbeoordeling voorafgaan. Zodra zij van kracht zijn, zijn zij bepalend voor de TAC- en de inspanningsniveaus die voor het gegeven jaar moeten worden vastgesteld om de langetermijndoelstellingen te verwezenlijken. De Commissie is verplicht haar voorstellen voor vangstmogelijkheden op die plannen af te stemmen zolang deze feitens en rechtens van toepassing zijn. Bijgevolg zijn meerdere essentiële vangstmogelijkheden in het voorstel het resultaat van de specifieke effectbeoordeling die is uitgevoerd voor het plan waarop zij zijn gebaseerd.

Voor het overige is het de bedoeling om met het voorstel, ook bij ontstentenis van meerjarenplannen, een kortetermijnaanpak te vermijden en de voorkeur te geven aan besluiten die gericht zijn op duurzaamheid op de lange termijn. Daarom wordt in het voorstel rekening gehouden met initiatieven van belanghebbende partijen en AR's indien deze door de ICES en/of het WTECV positief zijn beoordeeld. Bovendien is het voorstel van de Commissie ter hervorming van het GVB uitgewerkt op basis van een effectbeoordeling (SEC(2011) 891) in het kader waarvan de MSY-doelstelling is geanalyseerd. In de conclusies van die beoordeling wordt de MSY-doelstelling gezien als een noodzakelijke voorwaarde om tot ecologische, economische en sociale duurzaamheid te komen. De medewetgevers hebben de filosofie van het hervormingsvoorstel van de Commissie onderschreven en in juni van vorig jaar een politiek akkoord bereikt waardoor de MSY-doelstelling inmiddels uitdrukkelijk is omschreven en een bindend karakter heeft.

Wat ROVB-vangstmogelijkheden en met derde landen gedeelde visbestanden betreft, worden met dit voorstel hoofdzakelijk internationaal overeengekomen maatregelen omgezet. Alle elementen die relevant zijn voor de beoordeling van de mogelijke gevolgen van de vangstmogelijkheden, worden in aanmerking genomen bij het voorbereiden en voeren van internationale onderhandelingen in het kader waarvan vangstmogelijkheden van de Unie worden overeengekomen met derde partijen.

3. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN HET VOORSTEL

Rechtsgrondslag

De rechtsgrondslag van dit voorstel is artikel 43, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

De verplichting van de Unie om de levende aquatische rijkdommen op duurzame wijze te exploiteren, vloeit voort uit de verplichtingen die zijn vastgelegd in artikel 2 van de basisverordening voor het GVB.

Samenvatting van het voorstel

Om de met het GVB beoogde totstandbrenging van een ecologisch, economisch en sociaal duurzame visserij te verwezenlijken, wordt in dit voorstel vastgesteld welke vangst- en inspanningsbeperkingen gelden voor de Unievisserijen.

Toepassing

De bepalingen op het door het voorstel bestreken gebied zijn van toepassing tot en met 31 december 2015, met uitzondering van een aantal bepalingen inzake inspanningsbeperkingen, die van toepassing zijn tot en met 31 januari 2016, en bepaalde TAC's die samenhangen met specifieke seizoencycli of het gevolg zijn van bepaalde specifieke seizoensgebonden kenmerken van ROVB-bestanden.

Subsidiariteitsbeginsel

Het voorstel valt onder de exclusieve bevoegdheid van de Unie als bedoeld in artikel 3, lid 1, onder d), van het Verdrag. Het subsidiariteitsbeginsel is derhalve niet van toepassing.

Evenredigheidsbeginsel

Het voorstel is om de volgende reden in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel: het GVB is een gemeenschappelijk beleid. Krachtens artikel 43, lid 3, van het Verdrag dient de Raad maatregelen vast te stellen tot vaststelling en verdeling van de vangstmogelijkheden.

Krachtens de voorgestelde verordening van de Raad worden de vangstmogelijkheden over de lidstaten verdeeld. Met inachtneming van de artikelen 16 en 17 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 verdelen de lidstaten deze mogelijkheden vervolgens naar eigen goeddunken over de regio's of de marktdeelnemers. De lidstaten kunnen dus met een ruime mate aan vrijheid en conform het sociaal-economische model van hun keuze beslissen hoe zij de aan hen toegewezen vangstmogelijkheden benutten.

Het voorstel heeft geen nieuwe financiële gevolgen voor de lidstaten. De Raad stelt elk jaar een verordening als de onderhavige vast, en de openbare en particuliere middelen voor de tenuitvoerlegging van de onderhavige verordening zijn reeds beschikbaar.

Keuze van instrumenten

Voorgesteld instrument: verordening.

De bij Verordening (EU) nr. 1380/2013 ingevoerde aanlandingsverplichting

De nieuwe basisverordening voor het GVB (Verordening (EU) nr. 1380/2013) is in 2014 in werking getreden. De aanlandingsverplichting die bij die verordening is ingevoerd, zal in de periode van 2015 tot 2019 gestaffeld van toepassing worden. In 2019 zullen alle bestanden waarvoor een TAC geldt, onder de aanlandingsverplichting vallen.

Tijdens de overgangsperiode moet vis waarvoor een TAC geldt, echter alleen worden aangeland als deze (hetzij gericht, hetzij als bijvangst) is gevangen in het kader van visserijen op bepaalde soorten in bepaalde gebieden.

De begrippen "bestand waarvoor een TAC geldt" en "visserij" stemmen echter niet overeen. Daarom zullen de vangsten van onder deze verordening ressorterende bestanden in de Atlantische Oceaan en de Noordzee slechts onder de aanlandingsverplichting vallen indien zij zijn bovengehaald in het kader van visserijen voor industriële doeleinden en visserijen op

makreel, haring, horsmakreel, blauwe wijting, evervis, ansjovis, zilvervis, sprot, sardine, blauwvintonijn, zwaardvis, witte tonijn, grootoogtonijn, en blauwe en witte marlijn[3].

Als gevolg van de invoering van de aanlandingsverplichting moeten de vangstmogelijkheden overeenkomstig artikel 16, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 bovendien niet meer worden vastgesteld als afspiegeling van de aangelande hoeveelheid maar als afspiegeling van de gevangen hoeveelheid. Dit gebeurt op basis van wetenschappelijk advies voor de visbestanden in visserijen als vermeld in artikel 15, lid 1, van de nieuwe basisverordening voor het GVB. De vangstmogelijkheden moeten ook worden vastgesteld overeenkomstig artikel 16, lid 1 (beginsel van relatieve stabiliteit) en artikel 16, lid 4 (doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid en de voorschriften in meerjarenplannen).

De aanlandingsverplichting heeft een directe impact op de instandhoudingsdoelstellingen voor een aantal TAC-bestanden in het voorstel inzake vangstmogelijkheden. Het gaat dan met name om TAC's voor *elasmobranchii* met een slechte staat van instandhouding, i.e. haaien en roggen. Deze zijn jarenlang op nul vastgesteld om gerichte activiteit op de betrokken soorten in de desbetreffende gebieden te voorkomen. Niet alleen wordt de TAC voor deze bestanden op nul vastgesteld, hij gaat bovendien ook nog vergezeld van specifieke bepalingen om onmiddellijke teruggooi te verplichten vanwege de hoge overlevingspercentages voor deze soorten. Aanlanding zou het sterftepercentage voor deze soorten de hoogte in drijven. Blijkens het op 31 juli 2014 gehouden overleg met deskundigen van de lidstaten bestaat er steun voor het idee om deze soorten, voor de gebieden waarin de TAC's van toepassing zijn, toe te voegen aan de lijst van verboden soorten in de verordening inzake de vangstmogelijkheden. Dit is de benadering in de voorgestelde verordening: de verplichting om deze soorten vrij te laten – en bijgevolg het instandhoudingsniveau dat daardoor wordt gegarandeerd – wordt gehandhaafd aangezien verboden soorten niet mogen worden aangeland. Krachtens artikel 15, lid 4, onder a), van Verordening (EU) nr. 1380/2013 geldt de aanlandingsverplichting niet voor verboden soorten.

Tot slot moeten de verbanden tussen de nieuwe basisverordening voor het GVB en Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad onder de loep worden genomen. In de laatstgenoemde verordening zijn aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's vastgesteld, onder meer, op grond van artikel 3 en artikel 4, in de vorm van flexibiliteit voor bestanden waarvoor respectievelijk TAC's bij wijze van voorzorgsmaatregel en analytische TAC's zijn vastgesteld. Krachtens artikel 2 van die verordening bepaalt de Raad, bij de vaststelling van de TAC's, op basis van met name de biologische situatie van de bestanden voor welke bestanden de artikelen 3 en 4 niet van toepassing zijn. Meer recent is nog een ander flexibiliteitsinstrument ingevoerd bij artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013. Om te voorkomen dat excessieve flexibiliteit het beginsel van een rationele en verantwoordelijke exploitatie van de levende biologische rijkdommen van de zee ondergraaft en een belemmering vormt voor de verwezenlijking van de doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid, moet worden verduidelijkt dat de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 niet van toepassing mogen zijn naast de jaarflexibiliteit als bedoeld in artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

[3] Artikel 15, lid 1, onder a), van Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

4. AANVULLENDE INFORMATIE

Vereenvoudiging

Het voorstel voorziet in vereenvoudiging van de administratieve procedures voor de overheidsinstanties (Unie of nationaal), met name wat betreft de voorschriften op het gebied van inspanningsbeheer.

Evaluatie-/herzienings-/vervalbepaling

Het voorstel betreft een jaarlijkse verordening voor het jaar 2015 en bevat derhalve geen herzieningsclausule.

Nadere toelichting bij het voorstel

Het onderhavige voorstel beperkt zich tot de vaststelling en de verdeling van vangstmogelijkheden en tot de voorwaarden die functioneel verband houden met het gebruik van die vangstmogelijkheden.

Over de huidige tendensen bij de ontwikkeling van de bestanden kan het volgende worden opgemerkt:

Iberische wateren

Enerzijds neemt de zeeduivelbiomassa toe en wordt het bestand op een duurzaam niveau geëxploiteerd. Anderzijds is het scharretongbestand erop achteruitgegaan en is het langoustinebestand in meerdere functionele eenheden nog steeds uitgeput. De biomassa van zuidelijke heek blijft toenemen ondanks de aanhoudend hoge visserijdruk, wat in overeenstemming met de betrokken beheersplannen resulteert in een geringe verlaging van de TAC en een overeenkomstige inspanningsbeperking.

Golf van Biskaje

De toestand van het tongbestand verslechtert. De afgelopen jaren hebben wetenschappers advies verleend over TAC-verlagingen. In 2013 heeft de ICES langetermijnbeheersmaatregelen in overweging genomen die bij wijze van voorzorgsmaatregel door de belanghebbenden waren voorgesteld. De TAC voor 2014 is gebaseerd op die maatregelen met als doel de TAC constant te houden en de visserijsterfte geleidelijk te verlagen tot een duurzaam niveau. Gezien de toename van de visserijsterfte de afgelopen jaren moet de TAC in 2015 worden verlaagd.

Keltische Zee en het Kanaal

Hoge teruggooiniveaus blijven een probleem in dit gebied, zowel in de visserij op witte rondvis als in die op platvis. In het wetenschappelijke advies wordt dan ook aangedrongen op significante TAC-verlagingen, onder meer voor kabeljauw en schelvis. Wat het tongbestand in het oostelijke deel van het Kanaal betreft, moet prioritair worden ingezet op urgente maatregelen voor het herstel van dit bestand aangezien de rekrutering de afgelopen twee jaar op een laag peil stond en de levensvatbaarheid van de visserij op de lange termijn in gevaar komt.

Wateren ten westen van Schotland

Als gevolg van het ICES-ijkpunt voor schelvis in 2014 wordt het schelvisbestand in de wateren ten westen van Schotland (ICES-gebieden Vb en VIa) beschouwd als deel van het biologische bestand dat in de ICES-gebieden III en IV is geëvalueerd. Daarom wordt voor al deze gebieden samen één advies verstrekt. Zolang de juiste verdeling van de vangstmogelijkheden over de lidstaten niet is bepaald, wordt de TAC in de voorgestelde verordening als "p.m." ("pro memoria") aangegeven. De toestand van kabeljauw en wijting

blijft slecht, met een teruggooi van ca. 70 % voor beide soorten. De situatie zal misschien zelfs nog verslechteren als gevolg van het in het najaar bekend te maken advies voor langoustine. Teruggooi van witte rondvis ontstaat namelijk meestal in de visserij op langoustine. Verbintenissen op het gebied van selectiviteitsmaatregelen hebben tot dusverre geen merkbaar effect: de ICES heeft tot nu toe niet kunnen constateren dat de sterfte als gevolg van deze maatregelen is gewijzigd.

Ierse Zee

De toestand van kabeljauw en wijting is nog steeds slecht, hoewel de selectiviteit voor de twee langoustinevloten voor deze twee bestanden kennelijk toch resultaat heeft opgeleverd – wat niet wegneemt dat de ICES in zijn advies een hoog teruggooiniveau constateert. Tong wordt nog steeds overbevist en moet, met een paaibiomassa op het laagste niveau dat ooit is geconstateerd, nog steeds op een laag niveau worden geëxploiteerd. Schol daarentegen wordt onderbenut en op grote schaal teruggegooid, maar het bestand is stabiel.

Kattegat

Wat kabeljauw in het Kattegat betreft, is het advies voor 2015 vergelijkbaar met dat voor 2014, namelijk dat deze soort op grond van de voorzorgsbenadering in dit gebied niet gericht mag worden bevist en dat bijvangst en teruggooi zo veel mogelijk moeten worden beperkt. De ICES dringt met name aan op een urgente verbetering van de selectiviteit: de teruggooiramingen waren in 2013 namelijk de hoogste die sinds 1997 zijn geregistreerd.

Noordzee

De bestanden kabeljauw, schelvis, wijting, koolvis, schol, makreel en haring worden gezamenlijk beheerd met Noorwegen, met als gevolg dat de TAC's en quota zullen worden vastgesteld na het overleg tussen de EU en Noorwegen in november en december. Het kabeljauwbestand zet zijn herstel voort, maar tegen een zeer traag tempo. Wijting en koolvis gaan achteruit. De laatste drie jaar lag de koolvisbiomassa zelfs onder de voorzorgslimieten. Schelvis blijft stabiel, weliswaar met een visserijsterfte onder het MSY-niveau, maar slechte rekrutering de afgelopen jaren. Het scholbestand neemt nog steeds toe en bevindt zich nu op het hoogste niveau dat ooit is geregistreerd. Wat betreft niet met Noorwegen gedeelde bestanden waarvan het TAC-niveau al in het voorstel is gespecificeerd, neemt het tongbestand langzaam toe, maar aangezien de visserijsterfte net boven het MSY-niveau ligt, moet de TAC op grond van het beheersplan toch licht worden verlaagd. De langoustinebestanden in de Noordzee geven over de hele linie een stijging te zien.

2014/0311 (NLE)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling, voor 2015, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de Uniewateren en, voor Unievaartuigen, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 779/2014 van de Raad

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 43, lid 3,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Overeenkomstig artikel 43, lid 3, van het Verdrag stelt de Raad op voorstel van de Commissie maatregelen vast voor de vaststelling en verdeling van de vangstmogelijkheden.

(2) Krachtens Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad[4] moeten instandhoudingsmaatregelen worden vastgesteld met inachtneming van het beschikbare wetenschappelijke, technische en economische advies, met inbegrip van, waar toepasselijk, de verslagen van het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV).

(3) De Raad moet maatregelen voor de vaststelling en de verdeling van de vangstmogelijkheden vaststellen, inclusief in voorkomend geval bepaalde voorwaarden die daar functioneel verband mee houden. Overeenkomstig artikel 16, leden 1 en 4, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 moeten de vangstmogelijkheden zo tussen de lidstaten worden verdeeld dat de relatieve stabiliteit van de visserijactiviteiten van iedere lidstaat voor elk visbestand of elke visserij wordt gewaarborgd en dat de in artikel 2, lid 2, van die verordening vastgestelde doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid in acht worden genomen.

(4) De totale toegestane vangsten (total allowable catch – TAC's) moeten daarom overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1380/2013 worden vastgesteld op basis van het beschikbare wetenschappelijke advies, met inachtneming van zowel de biologische en sociaal-economische aspecten als de verplichting tot gelijke behandeling van de visserijsectoren, en in het licht van de standpunten die naar voren komen tijdens de raadpleging van de belanghebbenden, met name op de bijeenkomsten van de betrokken adviesraden.

(5) De in artikel 15, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 bedoelde aanlandingsverplichting wordt visserij per visserij ingevoerd. Wanneer in de onder deze verordening vallende regio een visserij onder de aanlandingsverplichting valt,

[4] Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

moeten alle soorten in die visserij waarop vangstbeperkingen van toepassing zijn, worden aangeland. Met ingang van 1 januari 2015 moet de aanlandingsverplichting worden toegepast op kleine pelagische visserijen (d.w.z. op makreel, haring, horsmakreel, blauwe wijting, evervis, ansjovis, zilvervis, sardine en sprot), op grote pelagische visserijen (d.w.z. op blauwvintonijn, zwaardvis, witte tonijn, grootoogtonijn, en blauwe en witte marlijn) en op visserijen voor industriële doeleinden (onder andere op lodde, zandspiering en kever). In artikel 16, lid 2, van die verordening is bepaald dat, wanneer de aanlandingsverplichting voor een visbestand is ingevoerd, de vangstmogelijkheden moeten worden vastgesteld met inachtneming van het feit dat vangstmogelijkheden niet meer worden vastgesteld als afspiegeling van de aanlanding maar als afspiegeling van de vangsten.

(6) Gedurende aan aantal jaren was op sommige bestanden *elasmobranchii* (roggen en haaien) een 0-TAC van toepassing, met daaraan verbonden een verplichting om incidentele vangsten onmiddellijk vrij te laten. Deze specifieke behandeling is terug te voeren op de slechte staat van instandhouding van deze bestanden en op hun hoge overlevingspercentages, die ervoor zorgen dat teruggooi geen stijging van de visserijsterfte tot gevolg heeft, maar als gunstig voor de instandhouding van deze soorten wordt beschouwd. Met ingang van 1 januari 2015 zullen vangsten van deze soorten in het kader van pelagische visserijen echter onder de aanlandingsverplichting vallen, tenzij zij krachtens artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 vallen onder een afwijking van de aanlandingsverplichting. Op grond van artikel 15, lid 4, onder a), van die verordening zijn dergelijke afwijkingen toegestaan voor soorten waarop niet mag worden gevist en die in een op het gebied van het gemeenschappelijk visserijbeleid vastgestelde rechtshandeling van de Unie als dusdanig worden omschreven. Daarom dient de visserij op deze soorten in de betrokken gebieden worden verboden.

(7) De afgelopen jaren is de TAC voor ansjovis in de Golf van Biskaje vastgesteld in een afzonderlijke verordening met vangstmogelijkheden, die geldig is van 1 juli van een bepaald jaar tot en met 30 juni van het volgende jaar. In 2014 concludeerde het WTECV dat verandering van de beheersperiode in een regulier kalenderjaar (januari tot december) de instandhoudingsrisico's voor dit bestand aanzienlijk verlaagt. Na overleg met Spanje, Frankrijk en de SWWAC kreeg de door het WTECV voorgestelde verandering een positieve beoordeling. Op deze basis dient Verordening (EU) nr. 779/2014 van de Raad[5] te worden ingetrokken en moet in de onderhavige verordening een nieuwe TAC voor 2015 worden ingevoerd voor ansjovis in de Golf van Biskaje.

(8) Bovendien moeten de TAC's voor bestanden die onder specifieke meerjarenplannen vallen, op grond van artikel 16, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 worden vastgesteld overeenkomstig de in die plannen vervatte voorschriften. Bijgevolg moeten de TAC's voor de bestanden van zuidelijke heek en langoustine, tong in het westelijke Kanaal, schol en tong in de Noordzee, haring in de wateren ten westen van Schotland, kabeljauw in het Kattegat, de wateren ten westen van Schotland, de Ierse Zee, de Noordzee, het Skagerrak en het oostelijke Kanaal en blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee worden vastgesteld overeenkomstig de voorschriften die zijn vervat in de Verordeningen (EG)

[5] Verordening (EU) nr. 779/2014 van de Raad van 17 juli 2014 tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor ansjovis in de Golf van Biskaje voor het visseizoen 2014/2015 (PB L 212 van 18.7.2014, blz. 1).

nr. 2166/2005[6], (EG) nr. 509/2007[7], (EG) nr. 676/2007[8], (EG) nr. 1300/2008[9], (EG) nr. 1342/2008[10] (het "kabeljauwplan") en (EG) nr. 302/2009[11] van de Raad.

(9) Met betrekking tot de noordelijke heekbestanden (Verordening (EG) nr. 811/2004 van de Raad[12]) en de tongbestanden in de Golf van Biskaje (Verordening (EG) nr. 388/2006 van de Raad[13]) zijn de minimumdoelstellingen van de desbetreffende herstel- en beheersplannen evenwel bereikt en dienen derhalve de verstrekte wetenschappelijke adviezen te worden gevolgd om de TAC's op MSY-niveau te brengen of te handhaven, al naargelang van het geval.

(10) Voor bestanden waarvoor onvoldoende gegevens of geen betrouwbare gegevens voorhanden zijn om ramingen van de omvang te kunnen maken, moeten de beheersmaatregelen en de TAC-niveaus worden vastgesteld volgens de voorzorgsbenadering van het visserijbeheer als omschreven in artikel 4, lid 1, punt 8, van Verordening (EG) nr. 1380/2013, en met inachtneming van bestandsspecifieke factoren, waaronder met name de beschikbare gegevens over de ontwikkelingen van de bestanden en overwegingen betreffende gemengde visserijen.

(11) Bij Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad[14] zijn aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's ingevoerd, onder meer, op grond van artikel 3 en artikel 4, in de vorm van flexibiliteit voor bestanden waarvoor respectievelijk TAC's bij wijze van voorzorgsmaatregel en analytische TAC's zijn vastgesteld. Krachtens artikel 2 van die verordening dient de Raad, bij de vaststelling van de TAC's, op basis van met name de biologische situatie van de bestanden te bepalen voor welke bestanden de artikelen 3 en 4 niet van toepassing zijn. Recent is bij artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 een flexibiliteitsmechanisme ingevoerd voor alle bestanden waarop de aanlandingsverplichting van toepassing is. Om te voorkomen dat excessieve flexibiliteit de instandhoudingsdoelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid ondergraaft en dat de biologische situatie van de bestanden negatief wordt beïnvloed, moet worden verduidelijkt dat de artikelen 3 en 4 van Verordening

---

6 Verordening (EG) nr. 2166/2005 van de Raad van 20 december 2005 tot vaststelling van maatregelen voor het herstel van de bestanden van zuidelijke heek en langoustines in de Cantabrische Zee en ten westen van het Iberisch Schiereiland en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 850/98 voor de instandhouding van de visbestanden via technische maatregelen voor de bescherming van jonge exemplaren van mariene organismen (PB L 345 van 28.12.2005, blz. 5).

7 Verordening (EG) nr. 509/2007 van de Raad van 7 mei 2007 tot vaststelling van een meerjarenplan voor de duurzame exploitatie van het tongbestand in het westelijk Kanaal (PB L 122 van 11.5.2007, blz. 7).

8 Verordening (EG) nr. 676/2007 van de Raad van 11 juni 2007 tot vaststelling van een beheersplan voor de bevissing van de schol- en tongbestanden in de Noordzee (PB L 157 van 19.6.2007, blz. 1).

9 Verordening (EG) nr. 1300/2008 van de Raad van 18 december 2008 tot vaststelling van een meerjarenplan voor het haringbestand in het gebied ten westen van Schotland en de visserijen die dat bestand exploiteren (PB L 344 van 20.12.2008, blz. 6).

10 Verordening (EG) nr. 1342/2008 van de Raad van 18 december 2008 tot vaststelling van een langetermijnplan voor kabeljauwbestanden en de bevissing van deze bestanden, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 423/2004 (PB L 348 van 24.12.2008, blz. 20).

11 Verordening (EG) nr. 302/2009 van de Raad van 6 april 2009 betreffende een meerjarig herstelplan voor blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 43/2009 en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1559/2007 (PB L 96 van 15.4.2009, blz. 1).

12 Verordening (EG) nr. 811/2004 van de Raad van 21 april 2004 tot vaststelling van herstelmaatregelen voor het noordelijke heekbestand (PB L 150 van 30.4.2004, blz. 1).

13 Verordening (EG) nr. 388/2006 van de Raad van 23 februari 2006 tot vaststelling van een meerjarenplan voor de duurzame exploitatie van het tongbestand in de Golf van Biskaje (PB L 65 van 7.3.2006, blz. 1).

14 Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad van 6 mei 1996 tot invoering van aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's en quota (PB L 115 van 9.5.1996, blz. 3).

(EG) nr. 847/96 alleen op de TAC's van toepassing zijn wanneer de lidstaten geen gebruik maken van de jaarflexibiliteit als bedoeld in artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

(12) Wanneer voor een bepaald bestand een TAC aan één enkele lidstaat wordt toegewezen, is het dienstig deze lidstaat overeenkomstig artikel 2, lid 1, van het Verdrag te machtigen het niveau van deze TAC vast te stellen. Er moeten regelingen worden getroffen om te garanderen dat de betrokken lidstaat bij het vaststellen van dit TAC-niveau volledig in overeenstemming met de beginselen en voorschriften van het gemeenschappelijk visserijbeleid handelt.

(13) In juni 2014 heeft de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) wetenschappelijk advies uitgebracht over het zeebaarsbestand in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan en bevestigd dat dit bestand sinds 2012 snel achteruitgaat. Bovendien heeft het WTECV de geldende nationale maatregelen ter bescherming van zeebaars beoordeeld en deze, over de hele linie, ondoeltreffend bevonden. De visserijsterfte voor zeebaars – een langzaam groeiende soort die laat geslachtsrijp wordt – ligt momenteel vier maal hoger dan de niveaus die overeenstemmen met de maximale duurzame opbrengst (MSY – maximum sustainable yield). Daarom dienen de vangstmogelijkheden voor dit bestand te worden vastgesteld in de vorm van visserijinspannings- en vangstbeperkingen, die de voornaamste oorzaken van de visserijsterfte moeten aanpakken, namelijk de pelagische trawlvisserij en de recreatievisserij.

(14) De maxima voor de visserijinspanning voor 2015 moeten worden vastgesteld overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EG) nr. 2166/2005, artikel 5 van Verordening (EG) nr. 509/2007, artikel 9 van Verordening (EG) nr. 676/2007, de artikelen 11 en 12 van Verordening (EG) nr. 1342/2008 en de artikelen 5 en 9 van Verordening (EG) nr. 302/2009, rekening houdend met Verordening (EG) nr. 754/2009 van de Raad[15].

(15) In het licht van het meest recente wetenschappelijke advies van de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) en overeenkomstig de internationale verbintenissen in het kader van het Verdrag inzake de visserij in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (NEAFC) dient de visserijinspanning voor bepaalde diepzeesoorten te worden beperkt.

(16) Voor sommige soorten, zoals bepaalde haaiensoorten, kan zelfs een beperkte vorm van visserijactiviteit een ernstig risico voor de instandhouding van de soort inhouden. Voor dergelijke soorten moeten de vangstmogelijkheden derhalve tot nul worden gereduceerd middels een totaalverbod op de visserij op deze soorten.

(17) De bij deze verordening voor Unievaartuigen vastgestelde vangstmogelijkheden moeten worden gebruikt overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad[16], en met name de artikelen 33 en 34 van die verordening betreffende de registratie van de vangsten en de visserijinspanning, respectievelijk de melding van

---

15 Verordening (EG) nr. 754/2009 van de Raad van 27 juli 2009 tot uitsluiting van bepaalde groepen vaartuigen uit de visserijinspanningsregeling die is vastgesteld in hoofdstuk III van Verordening (EG) nr. 1342/2008 (PB L 214 van 19.8.2009, blz. 16).

16 Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een communautaire controleregeling die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008, (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1).

gegevens over de uitputting van de vangstmogelijkheden. Derhalve dient te worden gepreciseerd welke codes de lidstaten moeten gebruiken wanneer zij gegevens over de aanlandingen van onder deze verordening vallende bestanden aan de Commissie doen toekomen.

(18) Voor sommige TAC's dienen de lidstaten de mogelijkheid te krijgen om extra toewijzingen toe te kennen aan vaartuigen die deelnemen aan proeven met betrekking tot volledig gedocumenteerde visserij. Met die proeven wordt beoogd een vangstquotaregeling te testen in visserijen die nog niet onder de aanlandingsverplichting van Verordening (EU) nr. 1380/2013 vallen, d.w.z. een regeling in het kader waarvan alle vangsten moeten worden aangeland en op de quota afgeboekt, teneinde teruggooi en de daarmee gepaarde gaande verspilling van anders bruikbare visserijhulpbronnen te vermijden. Ongecontroleerde teruggooi van vis is een bedreiging voor de langetermijnduurzaamheid van vis als collectief goed en dus voor de doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid. Inherent aan vangstquotaregelingen is precies dat zij de vissers een stimulans bieden om de vangstselectiviteit van hun activiteiten te optimaliseren. Om tot een rationeel beheer van de teruggooi te komen, moet in een volledig gedocumenteerde visserij elke activiteit op zee in aanmerking worden genomen veeleer dan de aanlandingen in de haven. Daarom moeten de voorwaarden waaronder de lidstaten dergelijke extra toewijzingen verlenen, de verplichting inhouden te garanderen dat gebruik wordt gemaakt van aan een sensorsysteem gekoppelde camera's in een gesloten televisiecircuit (CCTV's) (hierna gezamenlijk "CCTV-systeem" genoemd). Hiermee moeten alle behouden en teruggegooide delen van de vangsten in detail kunnen worden geregistreerd. Een regeling met menselijke waarnemers die in realtime aan boord actief zijn, zou minder efficiënt, duurder en minder betrouwbaar zijn. Bijgevolg is het gebruik van CCTV-systemen vooralsnog een eerste vereiste voor het halen van de doelstellingen van regelingen tot verlaging van de teruggooi, waaronder een volledig gedocumenteerde visserij. Bij de toepassing van dergelijke systemen moeten de voorschriften van Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad[17] worden nageleefd.

(19) Om te garanderen dat het potentieel van vangstquotaregelingen om de absolute visserijsterfte van de betrokken bestanden te beheersen, daadwerkelijk kan worden geëvalueerd aan de hand van proeven met betrekking tot volledig gedocumenteerde visserij, dienen alle in het kader van deze proeven gevangen vissen, inclusief die welke kleiner zijn dan de minimale aanlandingsmaat, in mindering te worden gebracht op de totale toewijzing voor het deelnemende vaartuig en dienen de visserijactiviteiten te worden stopgezet wanneer deze totale toewijzing volledig door dat vaartuig is opgebruikt. Voorts is het passend overdrachten van toewijzingen tussen vaartuigen die deelnemen aan de proeven met betrekking tot volledig gedocumenteerde visserij en niet-deelnemende vaartuigen toe te staan mits kan worden aangetoond dat de teruggooi door niet-deelnemende vaartuigen niet toeneemt.

(20) Volgens het advies van de ICES is het raadzaam een specifiek systeem voor het beheer van zandspiering in de Uniewateren van de ICES-sectoren IIa en IIIa en ICES-deelgebied IV te handhaven. In afwachting van het wetenschappelijke advies van de ICES, dat naar verwachting pas in februari 2015 beschikbaar zal zijn, is het raadzaam de TAC's en quota voorlopig op nul vast te stellen.

---

[17] Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31).

(21) De Unie heeft, volgens de procedure in de overeenkomsten of protocollen inzake visserijrelaties met Noorwegen[18], de Faeröer[19] en IJsland[20], overleg met die partners gepleegd over de visserijrechten. Het overleg met Noorwegen en de Faeröer over de regelingen voor 2015 is nog niet afgesloten. Om te voorkomen dat de visserijactiviteiten van de Unie worden onderbroken en tevens de nodige flexibiliteit mogelijk te maken voor het sluiten van deze regelingen begin 2015, is het raadzaam de vangstmogelijkheden voor onder die regelingen vallende bestanden voorlopig vast te stellen. Het overleg met IJsland over de visserijregelingen voor 2015 kon nog niet worden afgesloten. In overeenstemming met de procedure in de overeenkomst en het protocol inzake visserijbetrekkingen met Groenland[21] heeft het Gemengd Comité de concrete vangstmogelijkheden vastgesteld waarover de Unie in 2015 in Groenlandse wateren kan beschikken. *[Deze overweging en de betrokken bepalingen waarnaar deze verwijst, moeten worden gewijzigd na de nieuwe overlegronde.]*

(22) De Internationale Commissie voor de instandhouding van de tonijnachtigen in de Atlantische Oceaan (International Commission for the Conservation of Atlantic Tunas – ICCAT) heeft in 2013 tijdens haar jaarvergadering de bestaande TAC's en quota voor blauwvintonijn met een jaar verlengd, en de quota voor zwaardvis in het noordelijke deel van de Atlantische Oceaan, zwaardvis in het zuidelijke deel van de Atlantische Oceaan en witte tonijn in het noordelijke deel van de Atlantische Oceaan voor de periode 2014-2016 op het huidige niveau gehandhaafd. Hierdoor blijft het quotum van de Unie voor deze bestanden hetzelfde als in 2013. Ook de TAC voor witte tonijn in het zuidelijke deel van de Atlantische Oceaan wordt voor de periode 2014-2016 op het huidige niveau gehandhaafd, maar de individuele quota van de verdragsluitende partijen, waaronder de Unie, zijn licht verlaagd, om aan een andere verdragsluitende partij een quotum te kunnen toewijzen. Al deze maatregelen moeten in Unierecht worden omgezet. *[Deze overweging en de betrokken bepalingen waarnaar deze verwijst, moeten worden gewijzigd na de nieuwe overlegronde.]*

(23) Tijdens hun jaarvergadering in 2013 hebben de partijen bij de Commissie voor de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren (Commission for the Conservation of Antarctic Marine Living Resources – CCAMLR) vangstbeperkingen voor zowel doelsoorten als bijvangstsoorten aangenomen. Die maatregelen moeten in Unierecht worden omgezet. *[Deze overweging en de betrokken bepalingen waarnaar deze verwijst, moeten worden gewijzigd na de nieuwe overlegronde.]*

(24) De Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan (Indian Ocean Tuna Commission – IOTC) heeft tijdens haar jaarvergadering in 2014 de geldende instandhoudings- en beheersmaatregelen niet gewijzigd.

(25) De derde jaarvergadering van de Regionale Organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan (South Pacific Regional Fisheries Management Organisation – SPRFMO) zal in februari 2015 worden gehouden. Het is raadzaam om

---

18 Overeenkomst betreffende de visserij tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Koninkrijk Noorwegen (PB L 226 van 29.8.1980, blz. 48).

19 Overeenkomst betreffende de visserij tussen de Europese Economische Gemeenschap, enerzijds, en de regering van Denemarken en de plaatselijke regering van de Faeröer, anderzijds (PB L 226 van 29.8.1980, blz. 12).

20 Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek IJsland inzake de visserij en het mariene milieu (PB L 161 van 2.7.1993, blz. 2).

21 Partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen de Europese Economische Gemeenschap, enerzijds, en de regering van Denemarken en de autonome regering van Groenland, anderzijds (PB L 172 van 30.6.2007, blz. 4) en Protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie als bedoeld in die overeenkomst (PB L 293 van 23.10.2012, blz. 5).

in afwachting van die jaarvergadering de bestaande maatregelen en de TAC voor Chileense horsmakreel in het verdragsgebied van de SPRFMO voorlopig te handhaven. Het bestand Chileense horsmakreel mag echter niet gericht worden bevist vooraleer als resultaat van die jaarlijkse vergadering een TAC wordt bepaald.

(26) Tijdens haar 87e jaarvergadering in 2014 heeft de Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn (IATTC) haar instandhoudingsmaatregelen voor geelvintonijn, grootoogtonijn en gestreepte tonijn gehandhaafd. Voorts heeft de IATTC haar resolutie over de instandhouding van oceanische witpunthaaien gehandhaafd. De omzetting van deze maatregelen in Unierecht moet worden voortgezet.

(27) De Visserijorganisatie voor het zuidoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (South East Atlantic Fisheries Organisation – SEAFO) heeft in 2013 tijdens haar jaarvergadering een aanbeveling aangenomen voor nieuwe tweejarige TAC's voor zwarte Patagonische ijsheek en rode diepzeekrabben voor 2014 en 2015; de bestaande TAC's voor Atlantische slijmkop en Beryx spp., die zij tijdens haar jaarvergadering van 2012 voor 2013 en 2014 was overeengekomen, worden gehandhaafd. De door de SEAFO aangenomen maatregelen die momenteel op de toewijzing van vangstmogelijkheden van toepassing zijn, moeten in Unierecht worden omgezet. *[Deze overweging en de betrokken bepalingen waarnaar deze verwijst, moeten worden gewijzigd na de nieuwe overlegronde.]*

(28) De Commissie voor de visserij in het westelijke en centrale deel van de Stille Oceaan (Western and Central Pacific Fisheries Commission – WCPFC) heeft in 2013 tijdens haar tiende jaarvergadering haar maatregelen met betrekking tot de vangstmogelijkheden gewijzigd: voor het aantal dagen dat op volle zee kan worden gevist, is een totaal vastgesteld en de sluitingsperiode voor de visserij met vis aantrekkende voorzieningen (fish aggregating devices – FAD) is aangepast. Nu de maatregel voor FAD-visserij is herzien, dient de Unie als partij bij het WCPFC-Verdrag een van de twee mogelijke opties te kiezen: de bestaande periode voor de sluiting van de FAD-visserij behouden of het aantal toegestane FAD's beperken. In afwachting van een besluit hierover dient de omzetting van de vigerende sluiting, zoals die door de WCPFC is aangenomen, in Unierecht te worden voortgezet. *[Deze overweging en de betrokken bepalingen waarnaar deze verwijst, moeten worden gewijzigd na de nieuwe overlegronde.]*

(29) De partijen bij de Overeenkomst voor de instandhouding en het beheer van de koolvisbestanden in het centrale gedeelte van de Beringzee hebben in 2013 tijdens hun jaarvergadering hun maatregelen betreffende vangstmogelijkheden niet gewijzigd. Die maatregelen moeten in Unierecht worden omgezet.

(30) Tijdens haar 36e jaarvergadering in 2014 heeft de Visserijorganisatie voor het noordwestelijke deel van de Atlantische Oceaan (North West Atlantic Fisheries Organisation – NAFO) een aantal vangstmogelijkheden voor 2015 vastgesteld voor bepaalde bestanden in de deelgebieden 1-4 van het NAFO-verdragsgebied. In dat verband heeft de NAFO een moratorium voor de garnaalvisserij in sector 3L vastgesteld, de TAC voor roodbaars in sector 3M verhoogd om bepaalde bijvangsten te dekken en de visserij op witje heropend in sector 3NO.

(31) Bepaalde internationale maatregelen waarbij vangstmogelijkheden voor de Unie worden ingesteld of beperkt, worden aan het einde van het jaar door de betrokken regionale organisaties voor visserijbeheer (ROVB's) vastgesteld en worden vóór de inwerkingtreding van deze verordening van kracht. De bepalingen tot omzetting van deze maatregelen in Unierecht dienen derhalve met terugwerkende kracht van toepassing te zijn. Aangezien het visseizoen in het verdragsgebied van de CCAMLR

loopt van 1 december tot en met 30 november en bepaalde vangstmogelijkheden of -verboden in het CCAMLR-verdragsgebied derhalve worden vastgesteld voor een periode die ingaat op 1 december 2014, dienen de desbetreffende bepalingen van deze verordening vanaf die datum van toepassing te zijn. Deze toepassing met terugwerkende kracht laat het beginsel van het gewettigd vertrouwen onverlet, aangezien CCAMLR-leden niet zonder machtiging in het CCAMLR-verdragsgebied mogen vissen.

(32) Overeenkomstig de verklaring van de Unie gericht aan de Bolivariaanse Republiek Venezuela over het toekennen van vangstmogelijkheden in Uniewateren aan vissersvaartuigen die onder de vlag van de Bolivariaanse Republiek Venezuela in de exclusieve economische zone voor de kust van Frans-Guyana varen[22], moeten voor Venezuela vangstmogelijkheden worden vastgesteld voor het vissen op snappers in Uniewateren.

(33) Om te waarborgen dat uniforme voorwaarden worden toegepast wanneer aan afzonderlijke lidstaten toestemming wordt verleend om de hun toegewezen visserijinspanning volgens een kilowattdagensysteem te beheren, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend.

(34) Om uniforme voorwaarden voor de uitvoering van deze verordening te waarborgen, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend met betrekking tot de toekenning van extra zeedagen voor de definitieve beëindiging van visserijactiviteiten en voor de versterkte aanwezigheid van wetenschappelijke waarnemers, alsmede met betrekking tot de spreadsheetformats voor het verzamelen en doorsturen van informatie betreffende de overdracht van zeedagen tussen vissersvaartuigen die de vlag van dezelfde lidstaat voeren. Deze bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011[23].

(35) Teneinde ervoor te zorgen dat de visserijactiviteiten niet worden onderbroken en het inkomen van de vissers in de Unie wordt veiliggesteld, dient deze verordening met ingang van 1 januari 2015 van toepassing te zijn, met uitzondering van de bepalingen betreffende de beperkingen van de visserijinspanning, die van toepassing moeten zijn vanaf 1 februari 2015, en sommige bepalingen voor bijzondere gebieden, waarvoor een specifieke toepassingsdatum moet gelden. Gezien de urgentie dient deze verordening onmiddellijk na de bekendmaking ervan in werking te treden.

(36) De vangstmogelijkheden moeten in volledige overeenstemming met het toepasselijke recht van de Unie worden gebruikt,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

[22] (PB L 6 van 10.1.2012, blz. 9).

[23] Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

TITEL I
ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1
Onderwerp

1. Bij deze verordening worden de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden vastgesteld die in de Uniewateren en, voor Unievaartuigen, in bepaalde wateren buiten de Unie beschikbaar zijn.

2. De in lid 1 bedoelde vangstmogelijkheden omvatten:

   a) de vangstbeperkingen voor 2015 en, waar zulks in de onderhavige verordening is bepaald, voor 2016;

   b) de beperkingen van de visserijinspanning voor de periode van 1 februari 2015 tot en met 31 januari 2016, behalve wanneer andere perioden voor inspanningsbeperkingen zijn vastgesteld in de artikelen 9, 29 en 31 en in bijlage IIE;

   c) de vangstmogelijkheden voor de periode van 1 december 2014 tot en met 30 november 2015 voor bepaalde bestanden in het CCAMLR-verdragsgebied;

   d) de vangstmogelijkheden voor bepaalde bestanden in het IATTC-verdragsgebied als vastgesteld in artikel 33 voor de in die bepaling gespecificeerde perioden in 2015 en 2016.

Artikel 2
Toepassingsgebied

Deze verordening is van toepassing op de volgende vaartuigen:

a) Unievaartuigen;

b) vaartuigen van derde landen in Uniewateren;

c) recreatievissersvaartuigen, alleen voor de toepassing van artikel 1, onder b), artikel 3, onder c), en artikel 12 van deze verordening.

Artikel 3
Definities

Voor de toepassing van deze verordening gelden de volgende definities:

a) "Unievaartuig": een vissersvaartuig als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 5), van Verordening (EU) nr. 1380/2013;

b) "vaartuig van een derde land": een vissersvaartuig als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 4), van Verordening (EU) nr. 1380/2013, dat de vlag voert van of is geregistreerd in een derde land;

c) "recreatievissersvaartuigen": vaartuigen die betrokken zijn bij de recreatievisserij als gedefinieerd in artikel 4, punt 28), van Verordening (EU) nr. 1224/2009;

d) "Uniewateren": wateren onder de soevereiniteit of jurisdictie van de lidstaten, met uitzondering van wateren die grenzen aan de in bijlage II bij het Verdrag genoemde gebieden;

e) "internationale wateren": wateren die niet onder de soevereiniteit of jurisdictie van enige staat vallen;

f) "bestand": in een bepaald beheersgebied voorkomende biologische rijkdom van de zee;

g) "totale toegestane vangst" (TAC):

i) in visserijen die vallen onder de in artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 bedoelde aanlandingsverplichting: de hoeveelheid die elk jaar van elk bestand mag worden gevangen;

ii) in de overige visserijen: de hoeveelheid die elk jaar van elk bestand mag worden aangeland;

h) "quotum": een gedeelte van de TAC dat is toegewezen aan de Unie, aan een lidstaat of aan een derde land;

i) "analytische evaluaties": een kwantitatieve evaluatie van trends in een bepaald bestand, op basis van gegevens over de biologie en de exploitatie van het bestand die blijkens wetenschappelijke toetsing van toereikende kwaliteit zijn om wetenschappelijke adviezen over opties voor toekomstige vangsten te verstrekken;

j) "voorzorgsbenadering van het visserijbeheer": een benadering in het kader waarvan het ontbreken van adequate wetenschappelijke informatie niet mag worden gebruikt als een motief voor het uitstellen of achterwege laten van beheersmaatregelen voor de instandhouding van de doelsoorten, de geassocieerde of afhankelijke soorten en de niet-doelsoorten en hun milieu;

k) "maaswijdte": de maaswijdte van visnetten als vastgesteld overeenkomstig Verordening (EG) No 517/2008 van de Commissie[24];

l) "vissersvlootregister van de Unie": het register dat door de Commissie is ingesteld overeenkomstig artikel 24, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;

m) "visserijlogboek": het logboek als bedoeld in artikel 14 van Verordening (EG) nr. 1224/2009.

Artikel 4
Visserijzones

Voor de toepassing van deze verordening geldt de volgende afbakening van visserijzones:

a) voor de ICES-zones (International Council for the Exploration of the Sea – Internationale Raad voor het onderzoek van de zee): de in bijlage III bij Verordening (EG) nr. 218/2009[25] gespecificeerde geografische gebieden;

b) voor het Skagerrak: het geografische gebied dat in het westen wordt begrensd door een lijn van de vuurtoren van Hanstholm naar die van Lindesnes, en in het zuiden door een lijn van de vuurtoren van Skagen naar die van Tistlarna en vandaar naar het dichtstbijgelegen punt op de Zweedse kust;

[24] Verordening (EG) nr. 517/2008 van de Commissie van 10 juni 2008 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 850/98 wat betreft de bepaling van de maaswijdte en de meting van de twijndikte van visnetten (PB L 151 van 11.6.2008, blz. 5).

[25] Verordening (EG) nr. 218/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de verstrekking van statistieken van de nominale vangsten van lidstaten die in het noordoostelijke gedeelte van de Atlantische Oceaan vissen (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 70).

c) voor het Kattegat: het geografische gebied dat in het noorden wordt begrensd door een lijn van de vuurtoren van Skagen naar die van Tistlarna en vandaar naar het dichtstbijgelegen punt op de Zweedse kust, en in het zuiden door een lijn van Kaap Hasenøre naar Kaap Gniben, van Korshage naar Spodsbjerg en van Kaap Gilbjerg naar Kullen;

d) voor functionele eenheid 16 van ICES-deelgebied VII: het geografische gebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:

– 53° 30' NB 15° 00' WL,

– 53° 30' NB 11 ° 00' WL,

– 51 ° 30' NB 11 ° 00' WL,

– 51 ° 30' NB 13 ° 00' WL,

– 51 ° 00' NB 13 ° 00' WL,

– 51 ° 00' NB 15° 00' WL,

– 53° 30' NB 15° 00' WL;

e) voor de Golf van Cádiz: het geografische gebied van ICES-sector IXa ten oosten van 7° 23' 48" WL;

f) voor de CECAF-zones (Committee for Eastern Central Atlantic Fisheries – Visserijcommissie voor het centraaloostelijke deel van de Atlantische Oceaan): de in bijlage II bij Verordening (EG) nr. 216/2009 van het Europees Parlement en de Raad[26] gespecificeerde geografische gebieden;

g) voor de NAFO-zones (Northwest Atlantic Fisheries Organisation – Visserijorganisatie voor het noordwestelijke deel van de Atlantische Oceaan): de in bijlage III bij Verordening (EG) nr. 217/2009 van het Europees Parlement en de Raad[27] gespecificeerde geografische gebieden;

h) voor het SEAFO-verdragsgebied (South East Atlantic Fisheries Organisation — Organisatie voor de visserij in het zuidoostelijke deel van de Atlantische Oceaan): het in het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden in het zuidoostelijke deel van de Atlantische Oceaan omschreven geografische gebied[28];

i) voor het ICCAT-verdragsgebied (International Commission for the Conservation of Atlantic Tunas – Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen): het in het Internationaal Verdrag voor de instandhouding van Atlantische tonijnen[29] omschreven geografische gebied;

j) voor het CCAMLR-verdragsgebied (Commission for the Conservation of Antarctic Marine Living Resources – Commissie voor de instandhouding van de levende

---

[26] Verordening (EG) nr. 216/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de verstrekking van statistieken van de nominale vangsten van lidstaten in bepaalde gebieden buiten de Noord-Atlantische Oceaan (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 1).

[27] Verordening (EG) nr. 217/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de indiening van statistieken van de vangsten en de visserijactiviteit van de lidstaten die in het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan vissen (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 42).

[28] Gesloten bij Besluit 2002/738/EG van de Raad (PB L 234 van 31.8.2002, blz. 39).

[29] De Unie is tot dit verdrag toegetreden bij Besluit 86/238/EEG van de Raad (PB L 162 van 18.6.1986, blz. 33).

rijkdommen in de Antarctische wateren): het in artikel 2, onder a), van Verordening (EG) nr. 601/2004[30] omschreven geografische gebied;

k) voor het IATTC-verdragsgebied (Inter-American Tropical Tuna Commission – Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn): het geografische gebied als omschreven in het Verdrag ter versterking van de Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn opgericht bij het Verdrag van 1949 tussen de Verenigde Staten van Amerika en de Republiek Costa Rica[31] ("het Verdrag van Antigua");

l) voor het IOTC-verdragsgebied (Indian Ocean Tuna Commission –Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan): het in de Overeenkomst tot oprichting van de Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan[32] omschreven geografische gebied;

m) voor het SPRFMO-verdragsgebied (South Pacific Regional Fisheries Management Organisation – Regionale visserijorganisatie voor het zuidelijke deel van de Stille Oceaan): het geografische gebied op open zee ten zuiden van 10° noorderbreedte, ten noorden van het CCAMLR-verdragsgebied, ten oosten van het SIOFA-verdragsgebied zoals omschreven in de Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan[33], en ten westen van de gebieden die onder de visserijjurisdictie van de Zuid-Amerikaanse staten vallen;

n) voor het WCPFC-verdragsgebied (Western and Central Pacific Fisheries Commission – Commissie voor de visserij in de westelijke en centrale Stille Oceaan): het in het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van over grote afstanden trekkende visbestanden in het westelijke en centrale deel van de Stille Oceaan[34] omschreven geografische gebied;

o) voor de volle zee van de Beringzee: het geografische gebied van de volle zee van de Beringzee vanaf 200 zeemijlen van de basislijnen vanwaar de breedte van de territoriale zee van de aan de Beringzee gelegen kuststaten wordt gemeten;

p) voor het tussen de IATTC en de WCPFC overlappende gebied: het geografische gebied dat wordt begrensd door:

- lengtegraad 150° WL,
- lengtegraad 130° WL,
- breedtegraad 4° ZB,
- breedtegraad 50° ZB.

---

30 Verordening (EG) nr. 601/2004 van de Raad van 22 maart 2004 tot vaststelling van bepaalde controlemaatregelen voor de visserij in het verdragsgebied van het Verdrag inzake de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 3943/90, (EG) nr. 66/98 en (EG) nr. 1721/1999 (PB L 97 van 1.4.2004, blz. 16).

31 Gesloten bij Besluit 2006/539/EG van de Raad (PB L 224 van 16.8.2006, blz. 22).

32 De Unie is tot deze overeenkomst toegetreden bij Besluit 95/399/EG van de Raad (PB L 236 van 5.10.1995, blz. 24).

33 Gesloten bij Besluit 2008/780/EG van de Raad (PB L 268 van 9.10.2008, blz. 27).

34 De Unie is tot dit verdrag toegetreden bij Besluit 2005/75/EG van de Raad (PB L 32 van 4.2.2005, blz. 1).

TITEL II
VANGSTMOGELIJKHEDEN VOOR UNIEVAARTUIGEN

Hoofdstuk I
Algemene bepalingen

Artikel 5
TAC's en toewijzingen

1. De TAC's voor Unievaartuigen in Uniewateren of bepaalde wateren buiten de Unie en de toewijzing van deze TAC's aan de lidstaten, alsmede de voorwaarden die er functioneel verband mee houden, worden vastgesteld in bijlage I.

2. Unievaartuigen mogen, met inachtneming van de in bijlage I vastgestelde TAC's en de voorschriften van artikel 19 en bijlage III van de onderhavige verordening en van Verordening (EG) nr. 1006/2008[35] en de uitvoeringsbepalingen daarvan, vissen in de wateren die onder de visserijjurisdictie van de Faeröer, Groenland, IJsland en Noorwegen vallen, en in de visserijzone rond Jan Mayen.

3. Voor de toepassing van de bijzondere voorwaarde welke in bijlage IA is vastgesteld voor het zandspieringenbestand in de Uniewateren van de ICES-zones IIa, IIIa en IV gelden de in bijlage IID omschreven beheersgebieden.

Artikel 6
Door de lidstaten vast te stellen TAC's

1. Voor bepaalde visbestanden worden de TAC's door de betrokken lidstaat vastgesteld. Deze bestanden worden opgesomd in bijlage I.

2. De door een lidstaat vast te stellen TAC's:

   a) zijn consistent met de beginselen en voorschriften van het gemeenschappelijk visserijbeleid, en met name met het beginsel van duurzame exploitatie van de bestanden; en

   b) zijn zodanig gekozen dat:

      i) indien er analytische evaluaties beschikbaar zijn, de exploitatie van het bestand met een zo groot mogelijke waarschijnlijkheid vanaf 2015 overeenstemt met de maximale duurzame opbrengst;

      ii) indien er geen of onvolledige analytische evaluaties beschikbaar zijn, de exploitatie van het bestand voldoet aan de voorzorgsbenadering van het visserijbeheer.

3. Elke betrokken lidstaat verstrekt de Commissie uiterlijk op 15 maart 2015 de volgende gegevens:

   a) de vastgestelde TAC's;

[35] Verordening (EG) nr. 1006/2008 van de Raad van 29 september 2009 betreffende machtigingen voor visserijactiviteiten van communautaire vissersvaartuigen buiten de communautaire wateren en de toegang van vaartuigen van derde landen tot de communautaire wateren, en houdende wijziging van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93 en (EG) nr. 1627/94 en houdende intrekking van Verordening (EG) nr. 3317/94 (PB L 286 van 29.10.2008, blz. 33).

b) de door de lidstaat verzamelde en beoordeelde gegevens waarop de vastgestelde TAC's zijn gebaseerd;

c) nadere gegevens over hoe de vastgestelde TAC's aan lid 2 voldoen.

Artikel 7

Voorwaarden voor het aanlanden van vangsten en bijvangsten

1. Vis van onder TAC's vallende bestanden die is gevangen in visserijen als gespecificeerd in artikel 15, lid 1, onder a), van Verordening (EU) nr. 1380/2013, moet worden aangeland op grond van de in die bepaling vastgestelde aanlandingsverplichting.

2. Vis van andere onder TAC's vallende bestanden mag slechts aan boord worden gehouden of worden aangeland mits:

(a) die vis is gevangen met vaartuigen die de vlag voeren van een lidstaat die over een quotum beschikt, en dat quotum nog niet is opgebruikt; of

(b) die vis deel uitmaakt van een quotum van de Unie dat niet in de vorm van quota over de lidstaten is verdeeld, en dat quotum van de Unie nog niet is opgebruikt.

3. De in artikel 15, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 bedoelde bestanden van niet-doelsoorten die zich binnen biologisch veilige grenzen bevinden, worden in bijlage I vastgesteld met het oog op de afwijking van de verplichting om vangsten in mindering te brengen op de betrokken, in dat artikel bedoelde quota.

Artikel 8

Beperkingen van de visserijinspanning

De volgende visserijinspanningsmaatregelen zijn van toepassing:

a) bijlage IIA voor het beheer van sommige kabeljauw-, tong- en scholbestanden in het Kattegat, het Skagerrak, het deel van ICES-sector IIIa dat niet behoort tot het Skagerrak en het Kattegat, ICES-deelgebied IV en ICES-sectoren VIa, VIIa en VIId en de Uniewateren van de ICES-sectoren IIa en Vb;

b) bijlage IIB met het oog op het herstel van heek en langoustine in de ICES-sectoren VIIIc en IXa, met uitzondering van de Golf van Cádiz;

c) bijlage IIC voor het beheer van het tongbestand in ICES-sector VIIe;

d) bijlage IIE voor het beheer van zeebaars in ICES-sector VIIe.

Artikel 9

Vangst- en inspanningsbeperkingen voor de diepzeevisserij

1. Artikel 3, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2347/2002[36], op grond waarvan vaartuigen in het bezit moeten zijn van een diepzeevisdocument, is van toepassing op Groenlandse heilbot (ook wel "zwarte heilbot" genoemd). Voor het vangen, aan boord houden, overladen en aanlanden van Groenlandse heilbot/zwarte heilbot gelden de voorwaarden van dat artikel.

[36] Verordening (EG) nr. 2347/2002 van de Raad van 16 december 2002 tot vaststelling van bijzondere voorwaarden voor de toegang tot diepzeebestanden en bij de visserij daarop in acht te nemen voorschriften (PB L 351 van 28.12.2002, blz. 6).

2. De lidstaten zorgen ervoor dat de voor 2015 geldende visserijinspanningsniveaus, gemeten in kilowattdagen buitengaats, van vaartuigen met diepzeevisdocumenten als bedoeld in artikel 3, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2347/2002, niet meer bedragen dan 65 % van de gemiddelde jaarlijkse visserijinspanning die de vaartuigen van de betrokken lidstaat in 2003 hebben geleverd op reizen tijdens welke deze vaartuigen over diepzeevisdocumenten beschikten of diepzeesoorten als opgesomd in de bijlagen I en II bij die verordening, hebben gevangen. Dit lid is alleen van toepassing op visreizen tijdens welke meer dan 100 kg andere diepzeesoorten dan grote zilvervis is gevangen.

Artikel 10
Bijzondere bepalingen inzake de toewijzing van vangstmogelijkheden

1. De vangstmogelijkheden worden overeenkomstig deze verordening aan de lidstaten toegewezen onverminderd:

   a) het ruilen van vangstmogelijkheden op grond van artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;

   b) kortingen en nieuwe toewijzingen op grond van artikel 37 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;

   c) nieuwe toewijzingen op grond van artikel 10, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1006/2008;

   d) het aanlanden van extra hoeveelheden op grond van artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 en artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;

   e) de op grond van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 naar het volgende jaar overgedragen hoeveelheden;

   f) kortingen op grond van de artikelen 105, 106 en 107 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;

   g) overdrachten en uitwisselingen van quota op grond van artikel 20 van de onderhavige verordening;

   h) extra toewijzingen op grond van artikel 14 van de onderhavige verordening.

2. Tenzij anders vermeld in bijlage I bij de onderhavige verordening, is artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 van toepassing op bestanden waarvoor voorzorgs-TAC's zijn vastgesteld, en zijn artikel 3, leden 2 en 3, en artikel 4 van die verordening van toepassing op bestanden waarvoor analytische TAC's zijn vastgesteld. De artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 zijn slechts van toepassing op TAC's wanneer de lidstaten geen gebruik maken van de jaarflexibiliteit als vastgesteld in artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

Artikel 11
Gesloten visseizoenen

1. Van 1 mei tot en met 31 mei 2015 is het verboden om de volgende soorten op de Porcupine Bank te bevissen of aan boord te houden: kabeljauw, scharretongen, zeeduivels, schelvis, wijting, heek, langoustine, schol, witte koolvis, koolvis, roggen, tong, lom, blauwe leng, leng en doornhaai.

   Voor de toepassing van dit artikel omvat de Porcupine Bank het geografische gebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:

Punt	Breedtegraad	Lengtegraad
1	52° 27' NB	12° 19' WL
2	52° 40' NB	12° 30' WL
3	52° 47' NB	12° 39,600' WL
4	52° 47' NB	12° 56' WL
5	52° 13,5' NB	13° 53,830' WL
6	51 ° 22' NB	14 ° 24' WL
7	51 ° 22' NB	14 ° 03' WL
8	52° 10' NB	13° 25' WL
9	52° 32' NB	13° 07,500' WL
10	52° 43' NB	12° 55' WL
11	52° 43' NB	12 ° 43' WL
12	52° 38,800' NB	12° 37' WL
13	52° 27' NB	12° 23' WL
14	52° 27' NB	12° 19' WL

In afwijking van de eerste alinea is het vaartuigen toegestaan door de Porcupine Bank te varen met de in die alinea genoemde soorten aan boord, overeenkomstig artikel 50, leden 3, 4 en 5, van Verordening (EG) nr. 1224/2009.

2. De commerciële visserij op zandspiering met bodemtrawls, zegennetten of soortgelijk gesleept vistuig met een maaswijdte van minder dan 16 mm is in de ICES-sectoren IIa en IIIa en ICES-deelgebied IV verboden van 1 januari tot en met 31 maart 2015 en van 1 augustus tot en met 31 december 2015.

Het in de eerste alinea vervatte verbod geldt tevens voor vaartuigen van derde landen die op zandspiering mogen vissen in de Uniewateren van ICES-deelgebied IV.

Artikel 12
Recreatievisserij op zeebaars

Voor recreatievisserijen in de ICES-sectoren IVb, IVc, VIIa, VIId, VIIe, VIIf, VIIg en VIIh is een bag-limiet van één zeebaars per persoon per dag van toepassing.

Artikel 13
Verbodsbepalingen

1. Het is Unievaartuigen verboden de onderstaande soorten te vangen, aan boord te houden, over te laden en aan te landen:

a) sterrog (*Amblyraja radiata*) in de Uniewateren van ICES-sectoren IIa, IIIa en VIId en ICES-deelgebied IV;

b) reuzenhaai (*Cetorhinus maximus*) en witte haai (*Carcharodon carcharias*) in alle wateren;

c) vleetsoorten-complex (*Dipturus batis*-soorten-complex) (*Dipturus* cf. *flossada* en *Dipturus* cf. *intermedia*) in de Uniewateren van ICES-sector IIa en de ICES-deelgebieden III, IV, VI, VII, VIII, IX en X;

d) ruwe haai (*Galeorhinus galeus*) en gladde lantaarnhaai (*Etmopterus pusillus*) in de Uniewateren van ICES-sector IIa en ICES-deelgebied IV en in alle wateren van de ICES-deelgebieden I, V, VI, VII, VIII, XII en XIV;

e) zwarte haai (*Dalatias licha*), spitssnuitsnavelhaai (*Deania calcea*), schubzwelghaai (*Centrophorus squamosus*), grote lantaarnhaai (*Etmopterus princeps*) en Portugese ijshaai (*Centroscymnus coelolepis*) in de Uniewateren van ICES-sector IIa en ICES-deelgebied IV en in alle wateren van de ICES-deelgebieden I en XIV;

f) haringhaai (*Lamna nasus*) in alle wateren;

g) reuzenmanta (*Manta birostris*) in alle wateren;

h) stekelrog (*Raja clavata*) in de Uniewateren van ICES-sector IIIa;

i) Noorse rog (*Raja (Dipturus) nidarosiensis*) in de Uniewateren van de ICES-sectoren VIa, VIb, VIIa, VIIb, VIIc, VIIe, VIIf, VIIg, VIIh en VIIk;

j) golfrog (*Raja undulata*) in de Uniewateren van de ICES-deelgebieden VI en X en witte rog (*Raja alba*) in de Uniewateren van de ICES-deelgebieden VI, VII, VIII, IX en X;

k) gitaarroggen (*Rhinobatidae*) in de Uniewateren van de ICES-deelgebieden I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X en XII;

l) doornhaai (*Squalus acanthias*) in de Uniewateren van ICES-sector IIa, en ICES-deelgebied IV en in alle wateren van de ICES-deelgebieden I, V, VI, VII, VIII, XII en XIV;

m) zee-engel (*Squatina squatina*) in de Uniewateren.

2. Incidenteel gevangen vissen van de in lid 1 genoemde soorten worden ongedeerd gelaten. Zij worden onmiddellijk teruggezet.

Artikel 14
Toezending van gegevens

Wanneer de lidstaten overeenkomstig de artikelen 33 en 34 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 gegevens met betrekking tot de aanlanding van hoeveelheden gevangen vis aan de Commissie doen toekomen, gebruiken zij daarvoor de in bijlage I bij de onderhavige verordening vermelde bestandscodes.

Hoofdstuk II
Extra toewijzingen voor vaartuigen die deelnemen aan proeven met betrekking tot volledig gedocumenteerde visserij

Artikel 15
Extra toewijzingen

1. Voor bepaalde bestanden kan een lidstaat een extra toewijzing toekennen aan vaartuigen die zijn vlag voeren en die deelnemen aan proeven met betrekking tot volledig gedocumenteerde visserij. Deze bestanden worden opgesomd in bijlage I.

2. De in lid 1 bedoelde extra toewijzing mag niet meer bedragen dan de algemene limiet die in bijlage I is bepaald als een percentage van het aan die lidstaat toegewezen quotum.

Artikel 16
Aan de extra toewijzingen verbonden voorwaarden

1. Voor de in artikel 15 bedoelde extra toewijzingen gelden de volgende voorwaarden:

   a) het vaartuig maakt gebruik van aan een sensorsysteem gekoppelde camera's in een gesloten televisiecircuit (CCTV) (gezamenlijk "het CCTV-systeem" genoemd) waarmee alle visserij- en verwerkingsactiviteiten die aan boord van de vaartuigen plaatsvinden, worden geregistreerd;

   b) de extra toewijzing die wordt toegekend aan een individueel vaartuig dat deelneemt aan proeven met betrekking tot volledig gedocumenteerde visserij, bedraagt niet meer dan:

      i) 75 % van de teruggooi van het bestand zoals die door de betrokken lidstaat is geraamd voor het vaartuigtype waartoe het betrokken vaartuig behoort;

      ii) 30 % van de individuele toewijzing van het vaartuig vóór de deelname aan de proeven;

   c) alle vangsten van het vaartuig uit het bestand waarvoor de extra toewijzing is toegekend, inclusief vissen die kleiner zijn dan de minimale aanlandingsmaat zoals vastgesteld in bijlage XII bij Verordening (EG) nr. 850/98 van de Raad[37] worden in mindering gebracht op de individuele toewijzing voor het vaartuig welke resulteert uit de krachtens artikel 14 toegekende extra toewijzing;

   d) wanneer een vaartuig de individuele toewijzing voor een bestand waarvoor een extra toewijzing is toegekend, volledig heeft opgebruikt, dienen alle visserijactiviteiten van dat vaartuig in het betrokken TAC-gebied te worden stopgezet;

   e) wat betreft de bestanden waarvoor dit artikel kan worden toegepast, kunnen de lidstaten overdrachten van de individuele toewijzing of een deel daarvan van vaartuigen die niet deelnemen aan proeven met betrekking tot volledig gedocumenteerde visserij aan deelnemende vaartuigen toestaan, op voorwaarde dat kan worden aangetoond dat de teruggooi van de niet-deelnemende vaartuigen niet toeneemt.

2. Onverminderd lid 1, onder b) i), kan een lidstaat bij wijze van uitzondering aan een vaartuig dat zijn vlag voert, een extra toewijzing toekennen van meer dan 75 % van de voor het vaartuigtype waartoe het betrokken vaartuig behoort, geraamde teruggooi, op voorwaarde dat:

   a) het voor het betrokken vaartuigtype geraamde teruggooipercentage voor het betrokken bestand minder dan 10 % bedraagt;

   b) de opneming van dat vaartuigtype van belang is voor het evalueren van het potentieel van het CCTV-systeem voor controledoeleinden;

   c) een algemeen maximum van 75 % van de geraamde teruggooi door alle vaartuigen die aan de proeven deelnemen, niet wordt overschreden.

3. Voordat een lidstaat de in artikel 14 bedoelde extra toewijzing toekent, deelt hij de Commissie de volgende gegevens mee:

---

[37] Verordening (EG) nr. 850/98 van de Raad van 30 maart 1998 voor de instandhouding van de visbestanden via technische maatregelen voor de bescherming van jonge exemplaren van mariene organismen (PB L 125 van 27.4.1998, blz. 1).

a) de lijst van vaartuigen die zijn vlag voeren en deelnemen aan proeven met betrekking tot volledig gedocumenteerde visserij;

b) de specificaties van de elektronische systemen voor toezicht op afstand die aan boord van die vaartuigen zijn geïnstalleerd;

c) de capaciteit, het type en de specificaties van het vistuig dat door die vaartuigen wordt gebruikt;

d) de geraamde teruggooi voor elk vaartuigtype dat aan de proeven deelneemt;

e) de hoeveelheden die in 2014 door aan de proeven deelnemende vaartuigen zijn gevangen uit het bestand waarvoor de betrokken TAC geldt.

Artikel 17
Verwerking van persoonsgegevens

Voor zover het registreren van de overeenkomstig artikel 16, lid 1, onder a), verkregen gegevens gepaard gaat met de verwerking van persoonsgegevens in de zin van Richtlijn 95/46/EG, is die richtlijn op de verwerking van die gegevens van toepassing.

Artikel 18
Intrekking van extra toewijzingen

Wanneer een lidstaat vaststelt dat een vaartuig dat deelneemt aan proeven met betrekking tot volledig gedocumenteerde visserij, niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 16, trekt die lidstaat de extra toewijzing voor dat vaartuig onmiddellijk in en sluit hij dat vaartuig voor de rest van het jaar 2015 uit van deelname aan de proeven.

Artikel 19
Wetenschappelijke toetsing van de beoordelingen van de teruggooi

De Commissie kan iedere lidstaat die een beroep doet op dit hoofdstuk, verzoeken zijn beoordeling van de teruggooi per vaartuigtype ter evaluatie voor te leggen aan een wetenschappelijk adviesorgaan, teneinde toe te zien op de naleving van de in artikel 16, lid 1, onder b) i), gestelde voorwaarde. Bij ontstentenis van een beoordeling die deze teruggooi bevestigt, neemt de betrokken lidstaat passende maatregelen om aan die voorwaarde te voldoen en stelt hij de Commissie hiervan in kennis.

Hoofdstuk III
Vismachtigingen in wateren van derde landen

Artikel 20
Vismachtigingen

1. Het maximum aantal vismachtigingen voor Unievaartuigen in wateren van derde landen wordt vastgesteld in bijlage III.

2. Indien een lidstaat quota in de in bijlage III genoemde visserijzones op basis van artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 aan een andere lidstaat overdraagt (ruil of "swap"), worden daarbij ook de overeenkomstige vismachtigingen overgedragen en wordt de Commissie hiervan in kennis gesteld. Het in bijlage III vastgestelde totale aantal vismachtigingen per visserijzone mag echter niet worden overschreden.

Hoofdstuk IV
Vangstmogelijkheden in wateren van regionale organisaties voor visserijbeheer

Artikel 21
Overdrachten en uitwisselingen van quota

1. Wanneer volgens de voorschriften van een regionale organisatie voor visserijbeheer (ROVB) overdrachten en uitwisselingen van quota tussen de verdragsluitende partijen bij een ROVB zijn toegestaan, kan een lidstaat (hierna "de betrokken lidstaat" genoemd) met een verdragsluitende partij bij de ROVB besprekingen aanknopen en, in voorkomend geval, mogelijke lijnen uitzetten voor een geplande overdracht of uitwisseling van quota.

2. De betrokken lidstaat brengt de mogelijke lijnen voor een geplande overdracht of uitwisseling van quota die hij met de betreffende verdragsluitende partij bij de ROVB heeft besproken, ter kennis van de Commissie, die daaraan haar goedkeuring kan hechten. Vervolgens wisselt de Commissie onverwijld met de betreffende verdragsluitende partij bij de ROVB de mededeling uit dat ermee wordt ingestemd gebonden te zijn door de overdracht of uitwisseling van quota. De Commissie brengt daarna de overeengekomen overdracht of uitwisseling van quota ter kennis van het secretariaat van de ROVB overeenkomstig de voorschriften van deze organisatie.

3. De Commissie brengt de lidstaten op de hoogte van de overeengekomen overdracht of uitwisseling van quota.

4. De vangstmogelijkheden die in het kader van de overdracht of uitwisseling van quota worden ontvangen van of overgedragen aan de betreffende verdragsluitende partij bij de ROVB, worden beschouwd als quota die aan de betrokken lidstaat worden toegewezen dan wel in mindering worden gebracht op de toewijzing van de betreffende lidstaat, vanaf het tijdstip dat de overdracht of uitwisseling van quota in werking treedt overeenkomstig de bepalingen van de overeenkomst die met de betrokken verdragsluitende partij bij de ROVB is gesloten, of, in voorkomend geval, overeenkomstig de voorschriften van de betrokken ROVB. Overeenkomstig het beginsel van de relatieve stabiliteit van visserijactiviteiten wijzigt een dergelijke toewijzing de bestaande verdeelsleutel voor de toewijzing van vangstmogelijkheden aan de lidstaten niet.

AFDELING 1
ICCAT-VERDRAGSGEBIED

Artikel 22
Beperkingen van de vangst-, kweek- en mestcapaciteit voor blauwvintonijn

1. Het aantal met de hengel of de sleeplijn vissende Unievaartuigen dat in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan actief op blauwvintonijn tussen 8 kg/75 cm en 30 kg/115 cm mag vissen, wordt beperkt overeenkomstig bijlage IV, punt 1.

2. Het aantal in het kader van de ambachtelijke kustvisserij vissende Unievaartuigen dat in de Middellandse Zee actief op blauwvintonijn tussen 8 kg/75 cm en 30 kg/115 cm mag vissen, wordt beperkt overeenkomstig bijlage IV, punt 2.

3. Het aantal Unievaartuigen dat in de Adriatische Zee actief op blauwvintonijn tussen 8 kg/75 cm en 30 kg/115 cm mag vissen voor kweekdoeleinden, wordt beperkt overeenkomstig bijlage IV, punt 3.

4. Het aantal en de totale in brutotonnage uitgedrukte capaciteit van de vissersvaartuigen die in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee op blauwvintonijn mogen vissen, deze aan boord mogen houden en mogen overladen, vervoeren of aanlanden, worden beperkt overeenkomstig bijlage IV, punt 4.

5. Het aantal tonnara's dat in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee wordt gebruikt bij de visserij op blauwvintonijn, wordt beperkt overeenkomstig bijlage IV, punt 5.

6. De capaciteit voor het kweken en mesten van blauwvintonijn, alsmede de maximale hoeveelheid in het wild gevangen blauwvintonijn die wordt toegewezen aan kweek- en mestbedrijven in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee, worden beperkt overeenkomstig bijlage IV, punt 6.

Artikel 23
Recreatie- en sportvisserij

De lidstaten kennen een specifiek quotum van de hun in bijlage ID toegekende quota voor blauwvintonijn toe aan de recreatie- en sportvisserij.

Artikel 24
Haaien

1. In alle visserijen geldt een verbod op het aan boord houden, overladen en aanlanden van delen van of volledige karkassen van grootoogvoshaaien (*Alopias superciliosus*).

2. Het is verboden gericht te vissen op voshaaisoorten van het geslacht *Alopias*.

3. In verband met de visserij in het ICCAT-verdragsgebied geldt een verbod op het aan boord houden, overladen en aanlanden van delen van of volledige karkassen van hamerhaaien van de familie *Sphyrnidae* (met uitzondering van *Sphyrna tiburo*).

4. In alle visserijen geldt een verbod op het aan boord houden, overladen en aanlanden van delen van of volledige karkassen van oceanische witpunthaaien (*Carcharhinus longimanus*).

5. In alle visserijen geldt een verbod op het aan boord houden van zijdehaaien (*Carcharhinus falciformis*).

AFDELING 2
CCAMLR-VERDRAGSGEBIED

Artikel 25
Verbodsbepalingen en vangstbeperkingen

1. Gerichte visserij op de in bijlage V, deel A, vermelde soorten is verboden in de daarin aangegeven zones en perioden.

2. Voor experimentele visserij worden de beperkingen van de TAC's en de bijvangsten per deelgebied vastgelegd in bijlage V, deel B.

Artikel 26
Experimentele visserij

1. Alleen lidstaten die lid zijn van de CCAMLR, mogen in 2015 deelnemen aan de experimentele visserij met de beug op *Dissostichus* spp. in de FAO-deelgebieden 88.1 en 88.2 en de FAO-sectoren 58.4.1, 58.4.2 en 58.4.3a buiten gebieden onder nationale jurisdictie. Lidstaten die aan die voorwaarde voldoen en voornemens zijn om aan die visserij deel te nemen, stellen het CCAMLR-secretariaat daarvan overeenkomstig de artikelen 7 en 7 bis van Verordening (EG) nr. 601/2004 uiterlijk op 1 juni 2015 in kennis.

2. De beperkingen van de TAC's en de bijvangsten in de FAO-deelgebieden 88.1 en 88.2 en de FAO-sectoren 58.4.1, 58.4.2 en 58.4.3a en de verdeling daarvan over de kleine onderzoeksvakken (Small Scale Research Units, SSRU's) in elk gebied worden vastgesteld in bijlage V, deel B. De visserijactiviteiten in een SSRU worden stopgezet zodra de gemelde vangsten de geldende TAC hebben bereikt, waarna dit vak voor de rest van het seizoen voor de visserij wordt gesloten.

3. De visserijactiviteiten vinden plaats in een zo groot mogelijk geografisch gebied en op zo veel mogelijk verschillende diepten om de nodige informatie te verzamelen voor het bepalen van het visserijpotentieel en om overconcentratie van vangsten en visserijinspanning te voorkomen. In de FAO-deelgebieden 88.1 en 88.2 en de FAO-sectoren 58.4.1, 58.4.2 en 58.4.3a is het echter verboden om te vissen op diepten van minder dan 550 m.

Artikel 27
Visserij op krielgarnaal in het visseizoen 2015/2016

1. Alleen de lidstaten die lid zijn van de CCAMLR, mogen tijdens het visseizoen 2015/2016 in het CCAMLR-verdragsgebied op Antarctisch krill (*Euphausia superba*) vissen. Lidstaten die aan die voorwaarde voldoen en die voornemens zijn om in het CCAMLR-verdragsgebied op Antarctisch krill te vissen, stellen het CCAMLR-secretariaat, overeenkomstig artikel 5 bis van Verordening (EG) nr. 601/2004, en de Commissie uiterlijk op 1 juni 2015 in kennis van hun voornemen om op Antarctisch krill te vissen, waarbij zij gebruik maken van het in bijlage V, deel C, van de onderhavige verordening vastgestelde formulier.

2. De in lid 1 van dit artikel bedoelde kennisgeving omvat de in artikel 3 van Verordening (EG) nr. 601/2004 bedoelde informatie voor elk vaartuig dat van de lidstaat toestemming krijgt om aan de visserij op Antarctisch krill deel te nemen.

3. Een lidstaat die voornemens is om in het CCAMLR-verdragsgebied op Antarctisch krill te vissen, geeft alleen kennis van dit voornemen voor gemachtigde vaartuigen die ten tijde van de kennisgeving zijn vlag voeren of die de vlag van een ander CCAMLR-lid voeren, maar naar verwachting ten tijde van de genoemde visserijactiviteit de vlag van de lidstaat zullen voeren.

4. De lidstaten mogen toestaan dat een ander vaartuig dan de overeenkomstig de leden 1, 2 en 3 van dit artikel aan het secretariaat van de CCAMLR gemelde vaartuigen, deelneemt aan de visserij op Antarctisch krill, wanneer een gemachtigd vaartuig om legitieme operationele redenen of vanwege overmacht niet aan die visserij kan deelnemen. De betrokken lidstaten brengen in dat geval het CCAMLR-secretariaat en de Commissie onverwijld op de hoogte, met opgave van:

a) alle bijzonderheden over het vervangende vaartuig (of de vervangende vaartuigen), inclusief de in artikel 3 van Verordening (EG) nr. 601/2004 bedoelde informatie;

b) een volledig overzicht van de redenen voor de vervanging, alsmede van alle relevante ondersteunende bewijsstukken of referenties.

5. De lidstaten staan niet toe dat een vaartuig dat voorkomt op de door de CCAMLR vastgestelde lijsten van vaartuigen die illegale, ongemelde en ongereglementeerde visserijactiviteiten verrichten (IOO-vaartuigen), aan de visserij op Antarctisch krill deelneemt.

AFDELING 3
IOTC-VERDRAGSGEBIED

Artikel 28

Beperking van de vangstcapaciteit van vaartuigen die in het IOTC-verdragsgebied vissen

1. Het maximum aantal Unievaartuigen dat in het IOTC-verdragsgebied op tropische tonijn vist, en de overeenkomstige in brutotonnage uitgedrukte capaciteit, worden vastgesteld in bijlage VI, punt 1.

2. Het maximum aantal Unievaartuigen dat in het IOTC-verdragsgebied op zwaardvis (*Xiphias gladius*) en witte tonijn (*Thunnus alalunga*) vist, en de overeenkomstige in brutotonnage uitgedrukte capaciteit, worden vastgesteld in bijlage VI, punt 2.

3. De lidstaten kunnen vaartuigen die zijn toegewezen aan een van de twee in de leden 1 en 2 bedoelde visserijen, opnieuw toewijzen aan de andere visserij, mits zij ten genoegen van de Commissie kunnen aantonen dat deze wijziging niet tot een stijging van de visserijinspanning voor de betrokken visbestanden leidt.

4. De lidstaten zorgen er bij een voorgestelde overdracht van capaciteit naar hun vloot voor dat de over te dragen vaartuigen voorkomen in het vaartuigenregister van de IOTC of van andere regionale tonijnvisserijorganisaties. Voorts mogen vaartuigen die voorkomen op de door een ROVB bijgehouden lijst van vaartuigen die illegale, ongemelde en ongereglementeerde visserijactiviteiten verrichten (IOO-vaartuigen), niet worden overgedragen.

5. Teneinde rekening te houden met de uitvoering van de bij de IOTC ingediende ontwikkelingsplannen mogen de lidstaten hun vangstcapaciteit slechts binnen de in die ontwikkelingsplannen bepaalde grenzen verhogen tot boven de in de leden 1 en 2 bedoelde maxima.

Artikel 29

Haaien

1. In alle visserijen geldt een verbod op het aan boord houden, overladen en aanlanden van delen van of volledige karkassen van alle voshaaisoorten van de familie *Alopiidae*.

2. In alle visserijen geldt een verbod op het aan boord houden, overladen en aanlanden van delen van of volledige karkassen van oceanische witpunthaaien (*Carcharhinus longimanus*), met uitzondering van vaartuigen met een lengte over alles van minder dan 24 m die uitsluitend vissen in de exclusieve economische zone (EEZ) van de lidstaat waarvan zij de vlag voeren en mits hun vangst uitsluitend voor plaatselijk verbruik is bestemd.

3. Incidenteel gevangen vissen van de in lid 1 en lid 2 bedoelde soorten worden ongedeerd gelaten. Zij worden onmiddellijk teruggezet.

AFDELING 4
SPRFMO-VERDRAGSGEBIED

Artikel 30
Pelagische visserij – capaciteitsbeperking

De lidstaten die in 2007, 2008 of 2009 actief pelagischevisserijactiviteiten hebben uitgeoefend in het SPRFMO-verdragsgebied, beperken de totale brutotonnage van de vaartuigen die hun vlag voeren en die in 2015 op pelagische bestanden vissen, tot de totale brutotonnage van de Unie van 78 600 in dat gebied.

Artikel 31
Pelagische visserij - TAC's

1. Alleen de lidstaten die in 2007, 2008 of 2009 actief pelagischevisserijactiviteiten hebben uitgeoefend in het SPRFMO-verdragsgebied, zoals gespecificeerd in artikel 30, mogen in dat gebied op pelagische bestanden vissen met inachtneming van de in bijlage IJ vastgestelde TAC's.

2. De in bijlage IJ vastgestelde vangstmogelijkheden mogen slechts worden benut op voorwaarde dat de lidstaten de Commissie, ter toezending aan het SPRFMO-secretariaat, de lijst sturen van vaartuigen die in het SPRFMO-verdragsgebied actief vissen of bij overlading zijn betrokken, alsmede gegevens van satellietvolgsystemen voor vissersvaartuigen (VMS-gegevens), maandelijkse vangstaangiften en, indien voorhanden, gegevens over aanloophavens, uiterlijk de vijfde dag van de maand na die waarop de gegevens betrekking hebben.

Artikel 32
Bodemvisserij

Lidstaten met een geregistreerde activiteit in het kader van de bodemvisserijvangst of -inspanning in het SPRFMO-verdragsgebied in de periode van 1 januari 2002 tot en met 31 december 2006 beperken in 2015 hun bodemvisserijvangst of -inspanning in het verdragsgebied tot de delen van het verdragsgebied waar in die periode aan bodemvisserij is gedaan en tot een niveau dat niet hoger is dan de jaarlijkse gemiddelde vangsten of inspanningsparameters in de periode van 1 januari 2002 tot en met 31 december 2006.

AFDELING 5
IATTC-VERDRAGSGEBIED

Artikel 33
Ringzegenvisserij

1. De visserij met ringzegens op geelvintonijn (*Thunnus albacares*), grootoogtonijn (*Thunnus obesus*) en gestreepte tonijn (*Katsuwonus pelamis*) is verboden:

   a) van 29 juli tot en met 28 september 2015, of van 18 november 2015 tot en met 18 januari 2016, in het gebied dat wordt begrensd door:

      – de kustlijnen van het Amerikaanse continent langs de Stille Oceaan,

      – lengtegraad 150° WL,

– breedtegraad 40° NB,

– breedtegraad 40° ZB;

b) van 29 september tot en met 29 oktober 2015 in het gebied dat wordt begrensd door:

– lengtegraad 96° WL,

– lengtegraad 110° WL,

– breedtegraad 4° NB,

– breedtegraad 3° ZB.

2. De betrokken lidstaten delen de Commissie vóór 1 april 2015 de in lid 1 bedoelde periode mee waarin de visserijactiviteiten worden stilgelegd. Alle ringzegenvaartuigen van de betrokken lidstaten zetten de visserij met de ringzegen in de in lid 1 beschreven gebieden en gedurende de geselecteerde periode stop.

3. Ringzegenvaartuigen die in het IATTC-verdragsgebied op tonijn vissen, houden alle gevangen geelvintonijnen, grootoogtonijnen en gestreepte tonijnen aan boord en landen deze aan of laden deze over.

4. Lid 3 geldt niet in de volgende gevallen:

a) wanneer de vis om andere redenen dan de grootte niet geschikt wordt geacht voor menselijke consumptie, of

b) wanneer er tijdens de laatste trek van een visreis onvoldoende ruimte is overgebleven om alle bij die trek gevangen tonijn op te slaan.

Artikel 34
Verbod op de visserij op oceanische witpunthaaien

1. Het is verboden in het IATTC-verdragsgebied te vissen op oceanische witpunthaaien (*Carcharhinus longimanus*) en in dat gebied delen van of volledige karkassen van oceanische witpunthaaien aan boord te houden, over te laden, op te slaan, voor verkoop aan te bieden, te verkopen of aan te landen.

2. Incidenteel gevangen vissen van de in lid 1 bedoelde soorten worden ongedeerd gelaten. Zij worden onmiddellijk teruggezet door de exploitant van het vaartuig, die tevens:

a) het aantal teruggezette exemplaren registreert, met vermelding van de toestand (levend of dood);

b) de onder a) vermelde informatie meedeelt aan de lidstaat waarvan hij onderdaan is. De lidstaten dienen de tijdens het vorige jaar verzamelde informatie uiterlijk op 31 januari van het jaar waarin de onderhavige verordening in werking treedt, in bij de Commissie.

AFDELING 6
SEAFO-VERDRAGSGEBIED

Artikel 35
Verbod op de visserij op diepzeehaaien

De gerichte visserij op de volgende diepzeehaaien in het SEAFO-verdragsgebied is verboden:

– roggen (*Rajidae*),

– doornhaai (*Squalus acanthias*),

– gevlekte gladde lantaarnhaai (*Etmopterus bigelowi*),

– kortstaartlantaarnhaai (*Etmopterus brachyurus*),

– grote lantaarnhaai (*Etmopterus princeps*),

– gladde lantaarnhaai (*Etmopterus pusillus*),

– spookkathaai (*Apristurus manis*),

– fluweelijshaai (*Scymnodon squamulosus*),

– diepzeehaaien van de *Selachimorpha*-superorde.

AFDELING 7
WCPFC-VERDRAGSGEBIED

Artikel 36

Voorwaarden voor de visserijen op grootoogtonijn, geelvintonijn, gestreepte tonijn en Zuid-Pacifische witte tonijn

1. De lidstaten zien erop toe dat niet meer dan 403 visdagen worden toegekend aan ringzegenvaartuigen die in het gedeelte van het WCPFC-verdragsgebied dat op volle zee tussen 20° NB en 20° ZB is gelegen, vissen op grootoogtonijn (*Thunnus obesus*), geelvintonijn (*Thunnus albacares*) en gestreepte tonijn (*Katsuwonus pelamis*).

2. Unievaartuigen vissen niet gericht op Zuid-Pacifische witte tonijn (*Thunnus alalunga*) in het WCPFC-verdragsgebied ten zuiden van 20° ZB.

Artikel 37

Gesloten gebied voor de visserij met vis aantrekkende voorzieningen (FAD's)

1. In het gedeelte van het WCPFC-verdragsgebied tussen 20° NB en 20° ZB zijn visserijactiviteiten van ringzegenvaartuigen die gebruik maken van vis aantrekkende voorzieningen (fish aggregating devices – FAD's), verboden tussen 1 juli 2015 00.00 uur en 31 oktober 2015 24.00 uur. In die periode mogen ringzegenvaartuigen in dat gedeelte van het WCPFC-verdragsgebied alleen visserijactiviteiten verrichten indien zich aan boord een waarnemer bevindt die erop toeziet dat het vaartuig op geen enkel ogenblik:

   a) een FAD of soortgelijk elektronisch apparaat gebruikt of bedient;

   b) met behulp van FAD's op scholen vist.

2. Alle ringzegenvaartuigen die in het in lid 1 bedoelde gedeelte van het WCPFC-verdragsgebied vissen, houden alle gevangen grootoogtonijnen, geelvintonijnen en gestreepte tonijnen aan boord en landen deze aan of laden deze over.

3. Lid 2 geldt niet in de volgende gevallen:

   a) tijdens de laatste trek van een visreis, indien onvoldoende ruimte is overgebleven om al deze vis op te slaan;

   b) wanneer de vis om andere redenen dan de grootte niet geschikt wordt geacht voor menselijke consumptie, of

   c) wanneer zich een ernstige storing van de koelinstallatie voordoet.

Artikel 38

Het tussen de IATTC en de WCPFC overlappende gebied

1. Vaartuigen die uitsluitend in het WCPFC-register zijn ingeschreven, passen de in de artikelen 34 tot en met 38 vervatte maatregelen toe wanneer zij vissen in het in artikel 4, onder p), afgebakende tussen de IATTC en de WCPFC overlappende gebied.

2. Vaartuigen die zowel in het WCPFC-register als in het IATTC-register zijn ingeschreven, en vaartuigen die uitsluitend in het IATTC-register zijn ingeschreven, passen de in artikel 33, lid 1, onder a), en de leden 2 tot en met 4, en artikel 34 vervatte maatregelen toe wanneer zij vissen in het in artikel 4, onder p), afgebakende, tussen de IATTC en de WCPFC overlappende gebied.

Artikel 39

Beperking van het aantal Unievaartuigen dat op zwaardvis mag vissen

Het maximum aantal Unievaartuigen dat in de gebieden ten zuiden van 20° ZB van het WCPFC-verdragsgebied op zwaardvis (*Xiphias gladius*) mag vissen, wordt vastgesteld in bijlage VII.

Artikel 40

Zijdehaaien en oceanische witpunthaaien

1. Het is verboden om in het WCPFC-verdragsgebied delen van of volledige karkassen van de volgende soorten aan boord te houden, over te laden, op te slaan en aan te landen:

   a) zijdehaaien (*Carcharhinus falciformis*),

   b) oceanische witpunthaaien (*Carcharhinus longimanus*).

2. Incidenteel gevangen vissen van de in lid 1 bedoelde soorten worden ongedeerd gelaten. Zij worden onmiddellijk teruggezet.

AFDELING 8
BERINGZEE

Artikel 41

Verbod op de visserij in de volle zee van de Beringzee

De visserij op Alaskapollak (*Theragra chalcogramma*) in de volle zee van de Beringzee is verboden.

TITEL III
VANGSTMOGELIJKHEDEN VOOR VAARTUIGEN VAN DERDE LANDEN IN UNIEWATEREN

Artikel 42
TAC's

Vissersvaartuigen die de vlag voeren van Noorwegen, alsook vissersvaartuigen die op de Faeröer zijn geregistreerd, mogen in Uniewateren vissen met inachtneming van de in bijlage I bij deze verordening vastgestelde TAC's en de in de onderhavige verordening en in hoofdstuk III van Verordening (EG) nr. 1006/2008 vastgestelde voorwaarden.

Artikel 43
Vismachtigingen

Het maximum aantal vismachtigingen voor vaartuigen van derde landen die in Uniewateren vissen, wordt vastgesteld in bijlage VIII.

Artikel 44
Voorwaarden voor het aanlanden van vangsten en bijvangsten

De in artikel 7 gespecificeerde voorwaarden zijn van toepassing op vangsten en bijvangsten van vaartuigen van derde landen die met de in artikel 43 bedoelde machtigingen vissen.

Artikel 45
Verbodsbepalingen

1. Het is vaartuigen van derde landen verboden de onderstaande soorten te bevissen, aan boord te houden, over te laden en aan te landen:

   a) sterrog (*Amblyraja radiata*) in de Uniewateren van ICES-sectoren IIa, IIIa en VIId en ICES-deelgebied IV;

   b) reuzenhaai (*Cetorhinus maximus*) en witte haai (*Carcharodon carcharias*) in de Uniewateren;

   c) vleetsoorten-complex (*Dipturus batis*-soorten-complex) (*Dipturus* cf. *flossada* en *Dipturus* cf. *intermedia*) in de Uniewateren van ICES-sector IIa en de ICES-deelgebieden III, IV, VI, VII, VIII, IX en X;

   d) ruwe haai (*Galeorhinus galeus*), zwarte haai (*Dalatias licha*), spitssnuitsnavelhaai (*Deania calcea*), schubzwelghaai (*Centrophorus squamosus*), grote lantaarnhaai (*Etmopterus princeps*), gladde lantaarnhaai (*Etmopterus pusillus*), Portugese ijshaai (*Centroscymnus coelolepis*) in de Uniewateren van ICES-sector IIa en de ICES-deelgebieden I, IV, V, VI, VII, VIII, XII en XIV;

   e) zwarte haai (*Dalatias licha*), spitssnuitsnavelhaai (*Deania calcea*), schubzwelghaai (*Centrophorus squamosus*), grote lantaarnhaai (*Etmopterus princeps*) en Portugese ijshaai (*Centroscymnus coelolepis*) in de Uniewateren van ICES-sector IIa en de ICES-deelgebieden I, IV en XIV;

f) haringhaai (*Lamna nasus*) in de Uniewateren;

g) reuzenmanta (*Manta birostris*) in de Uniewateren;

h) stekelrog (*Raja clavata*) in de Uniewateren van ICES-sector IIIa;

i) Noorse rog (*Raja (Dipturus) nidarosiensis*) in de Uniewateren van de ICES-sectoren VIa, VIb, VIIa, VIIb, VIIc, VIIe, VIIf, VIIg, VIIh en VIIk;

j) golfrog (*Raja undulata*) in de Uniewateren van de ICES-deelgebieden VI, IX en X en witte rog (*Raja alba*) in de Uniewateren van de ICES-deelgebieden VI, VII, VIII, IX en X;

k) gitaarroggen (*Rhinobatidae*) in de Uniewateren van de ICES-deelgebieden I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X en XII;

l) doornhaai (*Squalus acanthias*) in de Uniewateren van ICES-sector IIa, en de ICES-deelgebieden I, IV, V, VI, VII, VIII, XII en XIV;

m) zee-engel (*Squatina squatina*) in de Uniewateren.

2. Incidenteel gevangen vissen van de in lid 1 bedoelde soorten worden ongedeerd gelaten. Zij worden onmiddellijk teruggezet.

TITEL IV
SLOTBEPALINGEN

Artikel 46
Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij Verordening (EU) nr. 1380/2013 ingestelde Comité voor de visserij en de aquacultuur. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

Artikel 47
Intrekking

Verordening (EU) nr. 779/2014 wordt met ingang van 1 januari 2015 ingetrokken.

Artikel 48

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2015.

Artikel 8 is evenwel van toepassing met ingang van 1 februari 2015.

De in de artikelen 24, 25 en 26 en de bijlagen IE en V vastgestelde bepalingen inzake vangstmogelijkheden voor het CCAMLR-verdragsgebied zijn van toepassing met ingang van de aldaar vermelde data.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter